

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידיית

חברו הטוב של הרב נויבירט ושל ג'ימי ג'יפ

במלאת 30 שנה לפטירתו
בטרם עת של הרב יחזקאל
דאום זצ"ל, רב מושב רמת
מגשימים ורבה הראשון של
תנובה, בנו הרב שי מעניק
הצצה מיוחדת לדמותו
המופלאה שגשרה בין
שמיים וארץ

עוגת השמרים מבית
הקברות בקיבוץ נען
שיחת חברים

רוצה להיות עשיר?
תתנהל כעשיר כבר
עכשיו! התוועדות

למי יש חופש
כל השנה!?
סיפור מאת חנה סלם

על כל צעקה בקפלן יש
הרהור תשובה בחומס
אליהו צבי יחזקאלי

שלם
רק 15%
בחתימה
וכל השאר
לקראת איכלוס

SOHO PARK
נווה שמיר בית שמש

**דירות 4 חד'
אחרונות**

עם אופציה לחדר חמישי

**אכלוס
עוד השנה!**

ללא עלות!

הרצאות קיץ במרכז פנימה וחשיפה לקורסים 2024 תשפ"ד

עמרי הימן,
מנחה קורס פגיעות מיניות
נושא: טראומה מינית -
כלים פרקטיים להתמודדות עם פגיעות

1

שלישי 4.7.23

2

שלישי 11.7.23

ד"ר מולי גרוסמן,
מנחה קורס פסיכותרפיה CBT
נושא: פרפקציוניזם - אליה וקוץ בה

אמתי מגד,
מנחה קורס הכשרת מטפלים זוגיים
נושא: עיקרון האחר -
כיצד לבנות מערכת יחסים אינטימית ומספקת

3

שלישי 18.7.23

4

שלישי 25.7.23

ד"ר מולי גרוסמן,
מנחה קורס ייעוץ מיני
נושא: איך לדבר על מיניות עם ילדים?

מוזמנים לבוא ולהתרשם! כל המפגשים יחלו בשעה 20.30
במרכז אצלנו בירושלים ובזום במקביל 📺 ההרשמה חובה

- מבצע רישום
- הכוונה לבחירת קורס
- היכרות עם צוות המרכז
- מענה לשאלות
- מקומות מוגבלים
- כיבוד עשיר

הגיע הזמן להפגש

24 שעות!!!
אסיון כפרלאמה באוקראינה

ו'ז' באב
24-25.7
בישיבת בני"ע בנעמת שחזאל

כנס לימוד תנ"ך

ימי לימוד מיוחדים לתשעת הימים

פירוט ישראלי

אברים		ליל			ימי לימוד	
הרב בנימין סופר דניאל אור מתנוצץ בחשכת הגלות	הרב דוד טורנו "זעזוע נפשי עליהם דברים רבים"	הרבנית דינה ראפ "אני טוב לך מששנה גנים"	הרבנית ורדית אביחי כי היה ליבה כל הארץ	הרבנית דנה סליי "זבנה חומות ירושלים"	הרב דוד דודקוביץ' אליעזר עבד אברהם-שליח חב"ד	9:20-10:30
הרב שלמה דרייפוס מעמד הברכה והקללה בשכם	הרב שמואל אליהו	הרב בנימין סופר דניאל- אור מתנוצץ בחשכת הגלות	הרבנית עדיית איצקוביץ' "עיר בה דוד הנה"	הרבנית גילה שרים ביקש הקב"ה לעשות חזקיה משח	הרב דני סטיסקין אלישע: שלוחו של אליהו?	11:00-12:10
הרב בנימין רוזנצוויג אדמת אליהו- אלישע	הרב דני סטיסקין מי ביא מלך- אליהו?	הרב שלמה דרייפוס מעמד הברכה והקללה בשכם	הרב שמואל אליהו	גב' לינור ברששת נשים צובאות במשכן	הרבנית חיה וישיאקי הנני- שלוחות בתנ"ך	12:40-13:50
הרה"ג יעקב אריאל השופט דנון- חלוקת הסמכויות בין הרשויות	הרב מישאל רובין דמותו של שמשון	הרב יואב אוריאל קצב הפעילות של התנ"ך	הרב מנחם בורשטיין "עין הרע"- בתנ"ך	הרבנית חווה קופרמן המפקדים בספר במדבר	הרב ברוך סליי עמק חברון- מסע המלך והשליח	14:30-15:40
הרב יואב אוריאל קצב הפעילות של התנ"ך	הרב צבי לבנגורן "גדול יהיה הבית האחרון"	הרב שמואל ישמח הגשים הנכרות בימי עזרא	הרב קובי דביר "חנך לנוע" בפרשיות המקרא	הרה"ג יעקב אריאל השופט דנון- חלוקת הסמכויות בין הרשויות	הרב מוטי פרנקו "אברהם וקן- חיים של שלוחות"	16:10-17:20

18:30 'הגני' מומשיכים בדרך- ציב אצבעו אל פרב חיים ברוקאן 35

ימי לימוד		ליל			ימי לימוד	
הרב איתן שנדורפי הרבנית והסדר שנשבע ה' לאבותינו	הרב איתן שנדורפי הרבנית והסדר שנשבע ה' לאבותינו	Rav David Ben Meir "Voice in the wilderness" Answering missionaries	הרבנית רותי שפיארא וישלוהו מעמק חבדון	הרבנית דניאלה זדיק שירת מרים ושירת רבורה- משורות האולה	הרב יואל מנוביץ' דמות הרב והתלמיד בתנ"ך	9:20-10:30
הרב יואל מנוביץ' דמות הרב והתלמיד בתנ"ך	הרב חננאל אתרוג ראשית נבואת שמואל	Rav Ari Shvat (Chwat) Akeida: Test of a Lifetime!	הרבנית ברוריה בן שחר הושבע- מסיותה לזבלת בית דוד	הרב יהושע נן דייק הזות משפחת לאור ספר בראשית	הרבנית נעמה אתרוג בת יפתח	11:00-12:10
הרב ברוך סליי עמק חברון- מסע המלך והשליח	הרב יהושע שפיארא שליחות חתן מלך	Rav Azriel Rosner Three Days Before Greatness	הרב אלחנן בן נון הכהנים משרתי האומה הושבינה	הרב מיכאל טוביאנו "ציון במשפט תפדה" המפתח לנאולה	הרבנית חגית אלרון "אהבת עולם אהבתך" ירמיהו המנחם	12:40-13:50
הרב חגי לונדון איכה- מטט פנימי על מעלת איכה	הרב אליעזר קשתאל ניו- חיי שליח	Miriam Wolf Jerusalem and Sodom. Their surprising connection	הרב דוד מתוקי שלמה המלך- החזון, שברו ותיקונו	פרופ' דבורה רחנווסר זיהו נעלמים מקראיים לפי רש"י	הרב מישאל רובין דמותו של שמשון	14:30-15:40
הרב דוד מתוקי שלמה המלך- החזון, שברו ותיקונו	הרב אוהד תירוש העורב והיונה - שני שליחים ומשלח	Col.(res) Geva Rapp Nachamu Nachamu Ammi - Our Generations' Vital Need	הרב חגי לונדון איכה- מטט פנימי על מעלת איכה	הרב חן חלמיש מתים שהחיה יחזקאל	הרב לביא אנגלמן מגילת הנחמה	16:10-17:20

להושמה: 058-6858768 • KENES-TANACH.ORG

מורה,

זה הזמן לכוון גבוה!

ההרשמה
בעיצומה!

תכנית המנהיגות "אלרועי"

למורים שמכוונים גבוה!

מבית אגודת ידידי החמ"ד

עקב הביקוש, הוספנו מועדי ראיונות נוספים!

מכללת ליפשיץ << 18 מפגשים / 8 ש"א << ימי שני << 9:30 > 15:30

מחזור א' וב' הסתיימו בהצלחה ← מחזור ג' נפתח!
האם את או אתה תהיו בין 30 המנהיגים הבאים?

לאור הביקוש ייפתחו בעז"ה בשנה הבאה 2 קבוצות

קבוצה ב'

למורים ומורות בחמ"ד בעלי ותק של 8-18 שנים

קבוצה א'

למורים ומורות בחמ"ד בעלי ותק של 3-8 שנים

להגשת
מועמדות
סרוק/סקרי:

ההצטרפות מותנית בראיון אישי ובהובלת תהליך חינוכי בחדר מורים
הגישו מועמדות עכשיו

050-529-7273

elroeyhemed@gmail.com

יצהר

ההזדמנות שלכם לבית פרטי חד משפחתי

מהפיכת
הכבישים
בדרך ליצהר
3 בתים
אחרונים

יש שחר אמנה

יצהר חד משפחתי
₪ 1,821,000
5 חד' 148 מ"ר

צמוד מודד 5/23

יצהר נושאת הדגל של ההתיישבות, עבודת ה' וחסד. מגוון הקהילות, התמיכה ההדדית, הגוונים והצבעים משלימים זה את זה לתמונת נוף אנושית מיוחדת.

המתכון הקדוש

המתכון הסודי של יענקל'ה לעוגה בטעם גן-עדן

החומרים: 1 קילו קמח, 50 גרם שמרים, קורט מלח, 3 ביצים, 7 כפות סוכר, 200 גרם מרגרינה, כוס וחצי חלב, קינמון לפי הטעם.

פרט למוצרים המופיעים על המצבה, יש לארגן גם שמן וביצה טרופה.

אופן ההכנה (לא מופיע על המצבה):

בקערת מיקסר שמים את הביצים, המרגרינה, הסוכר וקורט המלח, ומערבלים.

תוך כדי ערבוב, מוסיפים לסירוגין מעט מהחלב כשהוא פושר ומעט מהקמח.

מוסיפים את השמרים, וממשיכים להוסיף את שאריות החלב והקמח, עד שהקמח נפרד מהדפנות.

מכסים במגבת רטובה, ומניחים במקום חם לתפיחה במשך כשעתיים.

לאחר התפיחה, לשים את הבצק היטב. מרדדים את הבצק לעלה בעובי של כ-1/2 ס"מ, מורחים את העלה במעט שמן ומפזרים קינמון. מגלגלים את העלה לגליל וחותכים אותו לגלילים באורך 3 ס"מ. מסדרים את הגלילים על גבי נייר אפיה בתבנית שטוחה, טורפים ביצה ומורחים אותה מלמעלה.

אופים בתנור בחום של 180 מעלות במשך כ-10 דקות, עד שפני המאפים משחים.

שלום חברים! אתם יודעים, בשבתות ובאות עלינו לטובה ראוי להשקיע בעונג שבת באופן מיוחד. חסידים אומרים שבשבתות של בין המצרים אור השבת מבהיק באור יקרות, עוד יותר מאשר בשבתות אחרות.

אולי תופתעו מעט לקרוא על הצעה כזאת במסגרת ההתוועדות שלנו, אבל כדי לשרג את ההשקעה שלכם בעונג שבת, חשבתם להציע לכם מתכון לעוגת שמרים מיוחדת. המתכון של העוגה קשור לסיפור מעניין. אולי כבר שמעתם את הסיפור הזה פעם, אבל אלי הסיפור הגיע לאחורונה, אז אני שמח לשתף אתכם בו כעת.

הסיפור הוא על יהודי בשם יענקל'ה טופור, שהיה הקונדיטור - האופה של קיבוץ נען, שנפטר לפני כמה שנים. אשתו של אותו אופה נפטרה גם היא, ובני המשפחה החליטו להקים להם מצבה משותפת. הם ניסו לחשוב מה לכתוב על המצבה, כדי להזכיר באופן מיוחד את האבא והסבא שהם כל כך אהבו והעריכו.

בסופו של דבר, הם החליטו שהדבר שממנו הבריות הכי נהנו מאבי המשפחה, הייתה עוגת השמרים המפורסמת שלו. בעודו בחייו, העוגה הייתה לשם דבר בין חברי הקיבוץ, אבל המתכון נותר סודי. כעת הם החליטו לפרסם את המתכון, וכתבו אותו על המצבה המשותפת לו ולאשתו. ממש מתכון שלם על מצבה, תחת הכותרת: "עוגת השמרים של יענקל'ה".

ביקור בבית הקברות

לימים, כך לפחות לפי השמועה, אחד מבני המשפחה חזר בתשובה, וסיפר לרבו על נוסח המצבה הזו. הוא הוסיף ושאל, האם כך ראוי לעשות. הרב ענה, שלכאורה היה עדיף מלכתחילה שתהיה מצבה אחרת, אבל מכיוון שהוא ניסה לשכנע את בני המשפחה

להחליף את המצבה ולא עלה בידו, הציע אותו רב שיוסיפו מתחת לכותרת המקורית: "עוגת השמרים של יענקל'ה", את המילים: "לכבוד שבת קודש". תוספת כזאת, מעלה כידוע את כל העניין הגשמי למחוזות אחרים לגמרי.

כיוון שהסיפור סיקרן אותי, כאשר הזדמנתי לשיעור באזור, אמרתי בליבי שאטרח ואלך לבית הקברות של קיבוץ נען, לבדוק אם אמצא את המצבה הזו, ואם אכן הוסיפו לה את ההקדשה לכבוד שבת. לצער הלב, קורה לא פעם שאחרי ששומעים סיפור מרגש ונוגע ללב, מתברר שהוא לא לגמרי מדויק... כשהגעתי לבית החיים של קיבוץ נען, אכן מצאתי בבית הקברות את המצבה עם המתכון, אבל הכיתוב "לכבוד שבת קודש" לא היה שם. זאת אומרת, שכל הסיפור על מישוהו מבני המשפחה שחזר בתשובה ורצה לשנות את המצבה, הוא בגדר ספק אם אכן קרה או לא.

בכל אופן, אני חושב שגם אם התוספת לכבוד שבת קודש לא מופיעה על המצבה, לנו יכולה להיות הזכות להכין את עוגת השמרים המיוחדת של יענקל'ה ולהוסיף ולהקדיש את העוגה לכבוד שבת קודש, ואת עונג השבת לזכותו של המנוח.

בית אבא

כיוון שכבר הייתי בבית הקברות של נען, החלטתי לנסות ללמוד עוד מסיפורי המצבות שם. עברתי בשימת לב בין המצבות, עד שראיתי, לא רחוק מהקבר של אותו יענקל'ה טופור, מצבה שהיה כתוב עליה כך: "איטה

קאליש-קמינר, בתו של הרבי, האדמו"ר רבי מנחם מנדל קאליש מאוטווצק". היה מעניין לראות שמדובר על בת של רבי, שעזבה את הדרך של בית אביה, ובכל זאת היא לא עזבה את הקשר עם אבא. למרות שהיא הלכה די רחוק והייתה מאנשי קיבוץ נען, עדיין הכיתוב היחידי שהיה על המצבה שלה, הוא הייחוס שלה כבת של אדמו"ר. הרבה פעמים, גם אנשים שעוזבים את הדרך ומתרחקים, עדיין מרגישים צורך לשמור על קשר כל שהוא למורשת ולשורשים שלהם.

לאחר מעשה, חיפשו קצת מידע על אותה גברת, והתברר לי שהיא הייתה סופרת ידועה למדי, שהספר המפורסם ביותר שלה נקרא "אתמולי". בספר הזה היא כתבה אוטוביוגרפיה על חייה בעיירה, כבת של הרבי. בספר הזה יש קטע קצר, שבו היא מספרת על הסבא רבה שלה - רבי יצחק מוורקא. האדמו"רים עם שם המשפחה קאליש, שייכים לשושלת של אדמו"רי וורקא.

הסיפור מוכר בחצרות החסידים, והיא כותבת אותו בצורה מעובדת ללשון ספרותית. הסיפור הוא, שפעם אחת, בעיצומו של החורף האירופאי הקר, הזדמן רבי יצחק לאכסניה מסויימת בוורשה. כשכבר שכב לישון, הוא התאוה להריח קמפוץ טבק, או כמו שאומרים בעגה החסידית: "שמעק טאבעק". רגע לפני שהוא קם לקחת את הטבק, הוא חשב לעצמו כך: "אם אקום, זאת תהיה כניעה ליצר של התאוה לטבק. מצד שני, אם אשאר לשכב, זאת תהיה כניעה ליצר של העצלות". מה הוא עשה בסוף? הוא החליט לקום ממיטתו למרות הקור העז, ניגש עד לשולחן שעליו עמדה קופסת הטבק, אבל לא נגע בה! מייד אחר כך הוא חזר אל מיטתו. כך הוא גם לא נכנע לתאוה, וגם התגבר על העצלות.

גמילה ברגע

חברים, הנה זכינו לסיפור חסידי נוסף, שהגיע כתוצאה מהמצבה המיוחדת של יענקל'ה טופור. הוא הוביל אותנו לנכדה של ר' יצחק מוורקא, שקבורה בקיבוץ נען אבל עוד קשורה לבית אבא, וכדרכן של התוועדויות - סיפור מביא סיפור. מהסיפור על הניצחון נגד העצלות, נזכרתי בסיפור על ה'לב שמחה' - ר' שמחה בונים מגור - שהשבוע, בז' בתמוז, חל האירצייט שלו.

מספרים שה'לב שמחה' היה מעשן הרבה שנים, עוד בימים שבהם הוא טרם התמנה לרבי. יום אחד, נגמרה לו חפיסת הסיגריות בשעת ערב, כשרוב החנויות באזור שבו הוא גר כבר היו סגורות. הוא יצא והלך מרחק די הגון עד למקום שבו היה קיוסק או חנות שהיו פתוחים, ואפשר היה לקנות שם סיגריות. כשהוא כבר כמעט הגיע לשם, הוא אמר לעצמו: "כזה מרחק אני הולך בשביל הנאה גופנית שכזו? כמה תורה, תפילה וחסד, היה אפשר לעשות בזמן הזה!" מספרים, שבאותו רגע הוא הפסיק את העישון לגמרי.

חברים יקרים! אני מקווה שאתם לא צריכים עידוד להפסקת העישון, אבל ללמוד משהו על כוח רצון בהחלט אפשר מהסיפורים הללו. אפשר לחבר את כל הסיפורים שלנו - להכין את עוגת השמרים המיוחדת של יענקל'ה באישון לילה, אבל לא לאכול אותה ערב. להשאיר אותה שלימה, ולהמתין איתה בסבלנות עד לשבת קודש. לחיים חברים! שנוזה לנוח את התאוות, ולרומם אותן לאוויר של שבת קודש, שבה אפשר לאכול ולשמוח בקדושה נפלאה. לחיים!

בואו לגלות תוכניות לימודים אטרקטיביות

תואר שני M.Ed. שנה אחת בקמפוס

בתוכניות:

- ניהול וארגון מערכות חינוך
- התרבות היהודית בזיקתה אל התנ"ך והוראתה
- חינוך מדעי בהתמחויות: מדעים/ מתמטיקה
- חינוך מיוחד* בהתמחויות: לקויות למידה/ אוטיזם

תואר ראשון B.Ed. יומיים בשבוע בקמפוס

בחוגים:

- מתמטיקה | מדעים | אנגלית | ספרות | מקרא
- תושב | הגיל הרך | חינוך מיוחד +
- הוראה מותאמת (מתקנת) בקריאה, כתיבה וחשבון

נרשמים לתואר ראשון ותעודת הוראה ומקבלים מחשב נייד מתנה! בכפוף לתקנון

רכבת

אפשרות לשילוב
 מדרשה באקדמיה

רצב
 תוכנית מצוינות

אחת לחודש
 למידה מרחוק

החזר שכר
 לימוד ל-M.Ed.
 בכפוף לתקנון משרד החינוך

מערך מלגות
 נרחב

שנה ראשונה
 חינוך ל-B.Ed.
 בכפוף לתקנון משרד הביטחון

*הענקת התואר מותנית באישור המלג.

כשחוסן פוגש אמונה וחינוך

www.hemdat.ac.il

למידע והרשמה חייגו אלינו *5280

עם כל היאוש והכאב אחרי הפיגוע בעלי, התחלתי לקבל הודעות ממחלקת העידוד של עם ישראל. הראשון היה קיבוצניק מקיבוץ הזורע שהגיע לחמוס אליהו בניסיסה לעלי כדי לעזור בהכנת החומוס

צבי יחזקאלי

חומוס בשירות הקדושה

ועם רוח יהודית שהעלתה לי שאלה אחת: מה קרה לעם שלי, שגרם לי לראות דתיים ככזו שנאה. טובי בנינו נרצחים ואנחנו מלכים את השנאה."

הפוסט ממשיך להכאיב עד המילה האחרונה. מה קרה לנו? הוא שואל באמת עם רצון לדעת. הוא מזכיר גם את אותו סרטון של צעיר חרדי שסופג בזיונות באוטובוס בהודו השרון. למי שקילל אותו לא היה אכפת שאותו חרדי עם פאות הוא קציץ ביחידה מובחרת. אותה אישה ביקשה ממנו לא ללכת עם כיפה. עד כדי כך. הפוסט הזה הוא אכן מהלב והוא גם הרהור תשובה. נכון, זה מזעזע. אבל לא על מנת לזעזע אלא על מנת להתעורר.

במציאות של התקשורת זה נראה כואב ומפולג, אבל במציאות צריך גם לראות מה קרה בחומוס אליהו מאז. יום שישי, אינסוף הזמנות של חומוס מכל כיוון. מבקרים, אופנוענים, מטיילים וסתם יהודים שבאו לתמוך. מעין כינוס כואב אך מעודד. רוח של יהודים זה לא דבר שנעלם, זה כל כך קיים, רק צריך להתעורר לזה. כמו במקרה שלי האישי, כך גם כאן הערבים עושים שירות להפיח את הגחלת בלב היהודי.

נכון, זה כואב ומדמם, וגם תופס בעיקר את אלו שכבר מיישבים את הארץ ועובדים את השם. הם אלו שמבוזים, הם אלו שנרצחים. הם אלו שרוצים להרגיש נורמלי לנגב חומוס, אבל הערבים מזכירים להם שהם יהודים לא רצויים. הערבים עושים את תפקידם והכל מהשם יתברך, אך האם אנחנו קוראים היטב את המכתב שנכתב בדם מהשמיים? האם אנחנו מתקדמים בחיבור לתורה ולארץ ישראל או שקופץ עלינו רוגזו של עשיו כשאנחנו בטוחים שהערבים יהפכו לסקנדינבים. לא יודע, אבל ברור לי שמה קורה כאן זה לא יאוש. ברור לי שהמציאות היא הרהור תשובה אחד גדול, שרק בשבילו שווה לבוא לעולם כזה מבלבל.

ניצחון הרוח הוא ודאי, אנחנו רק צריכים לכוון שעונים. לראות את עם ישראל בחומוס אליהו ולא את המפגינים בקפלן, זה לראות את הטוב. הרי מה אמר בלק לבלעם: "הנה העם... יושב ממולי". הנה עם. בתכלס, כל שאר הקבוצות שנגדנו שמתקראות עם הן לא באמת עם. כמו שאמר המן "ישנו עם אחד". נכון, מפורד ומפורד - אבל אחד. בלעם, בלק והמן רואים בנו עם, אולי כדאי להקשיב להם בזמן הקשה הזה.

השבוע הקודם, שהיה כאב אחד מתמשך על רצח יהודים והפקרתם על ידי מי שהיה אמור לשמור עליהם, משתנה אט אט עם מעט רוח אחרת של תקווה. יהודי זה אינסוף. לא יתכן שכך הסיפור יגמר. נכון, כנראה שנתעורר לעוד מלחמה אבל הלב, הלב שלנו, לאט לאט מתחיל לתפוס את מקומו ולומר לשכל: משהו לא מסתדר לי עם מה שהעולם אומר לי, אולי אפשר אחרת. כך עם עוד יהודי ועוד אחד שבשקט בוחר לומר מילה טובה, לערוב חומוס, לשלוח עוד מתנה לחיילים במקום לבזות אותם. כך אומר רבי נחמן: מנקודות טובות כאלו בונים מקדש.

אגב, את אליהו מחומוס אליהו אני מכיר זה שנים: בעל תשובה שהכניס את רבנו אל תוך הצלחת, את החיך של סמיילי עם הפאות לחומוס הכי טעים במזרח התיכון. בהתחלה, כשהוא עוד נלחם על הסניף הראשון, הוא ידע מה הוא רוצה: חומוס עם הרהור תשובה ושמחה. זה בטח קרה לאלפי יהודים שעברו ליד הצלחת המחייכת, הפעם לצערנו עם דם וכאב, אבל זה קורה. אפילו חומוס לא יכול להיות חף מרוחניות בימים אלו. ככה זה העידן הזה, גם החומר עובד בשירות הקדושה.

על כל צעקה בקפלן יש הרהור תשובה בחומוס אליהו. כך מעוררים מתוך הריסות ומתוך הבזיונות, בשקט, כפי שמורה לנו תורתנו. רבי נחמן אומר בתורה ו' שיעקר התשובה שישמע בזיונו וידום וישתוק. כן, אנחנו מבוזים, ואולי בגלל התשובה שאנחנו נעורר גם אפילו אצל מי שמבזה. נחכה, נתפלל ונדפוק על הדלת עד שנהיה כולנו בצד אחד, בצד של הלב.

להצטרף לקבוצת דברי התורה של צבי בווטסאפ: 0506-304-305

אני מנסה לכתוב את הטור השבוע כשרעשי הרקע של המציאות מתדפקים על הדף. אני לא רוצה לכתוב עוד פעם על פיגועים ועל כוחה של האמונה בארץ ישראל, אבל לכל נושא שאני בורח אליו זה חוזר אלי תמיד. מנסה למצוא בין בלק לבלעם איזו נקודה פנימית ללא מחלוקת, לא מוצא. איך שלא מנסה לראות את זה, יש לזה תמיד צליל דומה. משהו קורה מסביב ככל מעגלי החיים, מהפנימיות ועד לשכבה הכי חיצונית. משהו שאני נקרא אליו ואני לא מצליח להבין מה גדול השעה ועד כמה הכל גדול ומכריע.

בדור של הרשתות והווטסאפים, כל דעה וכל הרגשה יכולות לקבל מקום והקשבה. לפעמים מרחבי הרשת עוזרים לי בשעת מצוקה. עם כל היאוש והכאב אחרי הפיגוע בעלי, התחלתי לקבל הודעות ממחלקת העידוד של עם ישראל. הראשון היה קיבוצניק מקיבוץ הזורע שהגיע לחומוס אליהו בכניסה לעלי כדי לעזור בהכנת החומוס, משהו במתנחלים הזכיר לו את החלוציות של מייסדי הקיבוצים.

בעל חנות קרמיקה שיתף בפוסט ברשת שלפני שבועיים הגיעו זוג הורים מיד בנימין לבחור מוצרים לקראת שיפורן. "היה שם איזה חיבור של אנשים עם לב, פנים יפות, אמת וכנות", כך הוא כותב. "אחרי שבוע כשהתקשרתי לשאול מה קורה, נודע לי שהם יושבים שבעה על כנס שנרצח בפיגוע בעלי. לא יודע למה, הגעתי לנחם. ראיתי קהילה תומכת ומדהימה. ראיתי שם חיילים עם נעליים אדומות מאובקות עם כיפות ופאות, אהבה לארץ ישראל

בשביילך

יום רביעי כ"ג תמוז ה'תשפ"ג 12.7 נתניה

יום עם קרוב לבית

דבר ברכה: הרב יחזקאל סלומון ראש המדרשה תרצה גרינפלד י"ר המועצה הדתית

9:00 פתיחת שערים - קפה ועוגה

הרבנית ימימה מזרחי לאהוב באמת		10:00
הרבנית עידית איצקוביץ' ותבנה מהרה	הרבנית שולמית פיישר אור חדש על ציון תאיר	11:45
הפסקת צהריים יריד מכירות לאורך היום		13:00
אלוזה לב למצוא את אור הלב	הרב יהושע שפירא ילדים גדולים אתגרים גדולים	14:00
הרב מיכי יוספי שם שורה האהבה	הרב יחזקאל נמדר לתת כשאתה אוהב	15:30
ברכת רב העיר הרה"ג קלמן מאיר בר שליט"א הרבנית רחל הכר עולם חסד יבנה		17:00

להזמנת דוכנים ופרטים נוספים: dtehalia@gmail.com // 054-7907190

הרשמה בטיקטאק ובאתר המדרשה פשוט בגוגל - בשבילך יום העיון קרוב לבית 19

תורה במקום לא תהיה כביש של תשקוה לילומת הוראות

ישבות בני עקיבא רח' הרב גד מכלוף 4, שיכון ותיקים, נתניה

ישיבת בני"ע נחלים

כנס נחלים

למחשבת ישראל

054-4499832 | תחנת

שלישי-רביעי | כ"ב-כ"ג תמוז | (11-12.7) | קמפוס ישיבת נחלים

שלישי | כ"ב תמוז | 11.7

<p>ד"ר טובה גנזל "והמשתכר משתכר אל צרור נקוב" - השתדלות אנושית בנבואת חגי</p>	<p>הרב מיכה הלוי חברת השפע - הילכו יחדיו?</p>	<p>הרב רא"ם הכהן בין גן עדן לעולם הזה</p>	9:30
<p>ד"ר הלל מאלי קדושה, מחסור ושפע בנבואת יחזקאל וחגי</p>	<p>הרב בנימין קלמנון גשמיות מול רוחניות בהגות הדורות מחובת הלבבות, הרמב"ם, החסידות והרא"ה</p>	<p>פרופ' בנימין בראון ביזוי הממון והרכוש במשנתם של חסידים ובעלי מוסר</p>	10:50
<p>הרב דני סגליס בין כסף לכיסופים - עיון בדברי חז"ל</p>	<p>הרב שמואל לורנץ "הגזרה אמת והחריצות שקר" - מהפכים ביחס השתדלות ועשייה בהגות היהודית</p>	<p>הרבנית ד"ר תמר מאיר הסירוב לשפע במעשי חסידות וחסידים ראשונים (עיון באגדות חז"ל)</p>	12:10
<p>הרב יהושע ויצמן האם הפשע והשפע ירדו כרוכים לעולם?</p>	<p>הרב אורי שרקי משיחיות העושר</p>	<p>הרב יעקב נגן תרבות השפע והבחירה בין מה שטוב לבין מה שנוח</p>	14:10
<p>הרב שניאור אשכנזי מעדנים כעפר - הכלי החינוכי שלא ניסונו</p>	<p>הרב ד"ר יוחאי רודיק לתקן עולם במלכות שדי - אני, אתה והשפע</p>	<p>הרב פדיה נגר אז תתענג על ה' - הנאה בחיים, מנגע צרעת לברכת הטוב</p>	15:30
<p>הרבנית ד"ר פנינה נויבירט "בכל מכל כל" - השפע בראי תורת החסידות</p>	<p>הרב אמנון דוקוב וכי תאווה הוא לעניים - האם תאווה היא דבר רע</p>	<p>ניר מנוסי האובדים בארץ אשור: אתגרי היהדות בעידן השפע</p>	16:50

13:10 הפסקת צהריים

רביעי | כ"ג תמוז | 12.7

<p>הרב איתאל בר לוי רומנטיזציה של העוני בעולם הדתי</p>	<p>הרב יוחנן פריד האם הרב קוק היה סוציאליסט?</p>	<p>הרב יעקב מדן שער הפרישות במסילת ישרים - השאלות, התשובות והספקות</p>	9:30
<p>הרב חיים נבון "יוסיף מכאוב יוסיף דעת" - האם מחסור הוא אכן הזדמנות להתעלות רוחנית?</p>	<p>הרב אוריאל עיטם חוקי השפע - מאדם הראשון עד ימינו</p>	<p>הרב ליאור אנגלמן היחסים המורכבים</p>	10:50
<p>ד"ר שפרה אסולין והריקותי לכם ברכה עד בלי די? מעגל השפע הקבלי</p>	<p>הרבנית חני קליימן "אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה" - על עניות ועשירות בספרות הזהר</p>	<p>הרב איתמר אלדר היחס לשפע חומרי: היהדות בין מזרח למערב - ר' נחמן, הרב קוק והבעש"ט</p>	12:10
<p>ד"ר הראל לורנץ "אני ואתה" משנה את העולם מודל לטרנפורמציה מבית מדרשו של מרטין בובר</p>	<p>הרבנית ד"ר מיכל טיקוצ'ינסקי תרבות הפנאי ו"זמן פנוי" בעין יהודית</p>	<p>הרב פרופ' יהודה ברנדט כל ישראל בני מלכים הן - על הרווחה הכלכלית כערך חיובי מהמקרא עד אדמורי רוז'ין</p>	14:10
<p>טליה שניידר שפע בשבע - האם יש שפע במקום זה?</p>	<p>הרב אליהו רחמים זייני "וישמך ישרון. ויבעט?"</p>	<p>הרב יובל שרלו הטריפני לחם חוקי - על היחס המקראי לשפע ולעושר כמורה דרך להיום</p>	15:30
<p>עופר שניידר מפתחות לקראת שפע מקומי</p>	<p>ד"ר יהודה יפרח חיי המותרות - מספרות השו"ת עד ר' נחמן מברסלב</p>	<p>פרופ' אבינועם רוזנק בחפוש אחר סוד משמעות החיים במחשבה ובהלכה - איזונים והצנע לכת</p>	16:50

13:10 הפסקת צהריים

אחד על אחד | ד"ר יהודה יפרח (מקור ראשון) בשיחה אישית מרתקת עם מייקל אייזנברג שותף-מנהל בקרן הון הסיכון אלף (Aleph) ומחבר הספר "עץ החיים והכסף" על חלוקת השפע בימינו והשפעות זרות

18:10

להרשמה חפשו בגוגל << כנס נחלים ה-5 למחשבת ישראל או באתר טיקצ'אק או סרקו לפרטים נוספים והעמדת דוכנים >> 054-4499832 | kenesnechalim@gmail.com

לע"נ אסתר זריבי ז"ל
מחנכת ומורה מסורה למחשבת ישראל

פניקה

זהירות, אשת תקשורת!

אורי צוקר, ישיבת לב חדש, שילה

הקווקים הרשעים קושרים את מוזיק לערמת קרשים במרכז הכפר. אבל בשביל ההגינות המתבקשת הם נותנים לו שתי אופציות: להתנצר או למות.

עכשיו הפתרון המרגש.

מוזיק, הכמעט יהודי בעיניו, לא מסוגל אפילו לחשוב על עצמו כנוצרי. הוא עומד מול כל הכפר וצועק: "יהודי נולדתי ויהודי אמות!" הקווקים מדליקים את המדורה ונשמתו של מוזיק-מוישל'ה יוצאת בצעקת 'שמע ישראל' שמהדהדת בכיכר.

הסיפור הזה לא קרה, אבל הוא קרה מאות ואלפי, אם לא עשרות אלפי, פעמים במקומות שונים על פני הגלובוס.

יהודים שכולם כבר שכחו שהם יהודים, שאפילו הם שכחו שהם יהודים, היו מוכנים ברגע האמת לשים את הכל בצד ופשוט למות על קידוש ה'.

פינת השאלה המבאסת. זאת שמוציאה את העוקץ מהרגעים המרגשים, זאת שבאה בדיוק לא במקום.

אם היית מוכן למות בשביל ה', על כל מה שיש לך הסכמת לוותר בשבילו, באמת לא היית יכול להיות קצת יותר כמו יהודי? לא משהו כבר: קצת שבת כזה, קצת כשרות, אולי צדקה וכאלה. מה הסיפור שלך?

תקשורת, מכירים? זאת שאחראית להרבה מילים מכובסות והרבה שקרים מצופים בכאילו אמת, זאת שיוצרת מציאות מקבילה למציאות האמיתית.

אז בפנים יש לנו אשת תקשורת מבריקה, 'נפש בהמית' קוראים לה, כינוי החיבה שלה בברנז'ה הוא 'עדנה'. התפקיד שלה הוא לעוות את המציאות, להציג מיצג שמתחזה לאמת אבל הוא לא אמיתי באמת.

משהו בסגנון: ברור שהיית מוכן למות על קידוש ה', כי להתנצר זה ממש להתנתק מכל השורשים היהודיים שלך, מה יתברך. זה פשוט לתת גט ליהדות. וזה באמת חמור מאוד. אבל להסתכל בפלאפון בדברים לא מתאימים (וואי, כמה עדין הייתי עכשיו, נכון?) זה לא באמת מנתק אותך מה יתברך. זה לא בסדר, אבל לא כזה נורא, מקסימום תעשה תשובה. אבל להתנצר? שלא תחשוב על זה אפילו.

בסדר, נגיד שזה נכון ואני לא נפרד. בכל זאת, האהבה שלי לה' גם שווה משהו ואני לא רוצה לצער אותו.

נכון, אבל מי אמר שאתה באמת צריך לחשוב על זה עכשיו? תחשוב על זה אחר כך, אחרי שתיפול, לא בדיוק כשאתה בכיוון הנכון לתהום.

עד כאן מחדר החדשות.

ומה האמת?

לסובב את הראש לא יפתור לנו את הבעיות, אם לא מתייחסים אליהן הן גדלות, ולא נעלמות כפי שאפשר היה לחשוב.

כל פעם שיהודי עובר עבירה הוא מפריד את עצמו בידים מה יתברך. לוגיקה פשוטה: ה' אמר לא ואתה עושה כן, בעברית תקנית קוראים לזה מרד. וכיוון שלכל יהודי יש אהבה מסותרת, וקשר בלתי אמצעי ונצחי עם ה' הוא לא באמת רוצה להיות נפרד אפילו לא לרגע. בלי הנפש הבהמית שלו והשקרים שלה הוא לא היה חוטא אף פעם.

אנחנו לא באמת חייבים שיעלו אותנו על המוקד, או שיסדרו לנו איזו אינקוויזיציה נחמדה, כדי לגלות עד כמה אנחנו קשורים לה'. אנחנו יכולים פשוט לעשות את החשבון נכון, ולא להתפתות למכבסת המילים, הרעיונות והמחשבות של הנפש הבהמית.

לחיות על קידוש ה'.

הכי נוח זה לסובב את הראש, מה שאתה לא רואה לא קיים, כשהיינו ילדים היינו קוראים לזה 'בת יענה', אם אני לא רואה אותך אתה לא רואה אותי.

בואו נבנה סיפור יהודי קלאסי, משהו מ'שיחת השבוע' כזה:

היה יהודי. הבעיה לא הייתה שהוא היה יהודי, אלא שהוא ממש, אבל ממש, לא התנהג כמו יהודי. רק בשביל הפרוטוקול, כדי שיהיה קל יותר להמשיך, נקרא לו 'מוישל'ה', אבל כולם קוראים לו 'מוזיק'. לא סתם קוראים לו מוזיק, זה שם כזה של גויים מפחידים מלאי כעס, ולא של יהודים נחמדים ומלאי שמחה.

עד כאן אחלה. יש גיבור לסיפור, יש סטראוטיפים: גויים רעים, יהודים טובים, והגיבור שלנו נמצא בצד הרע של הסקאלה.

עכשיו צריך קונפליקט, תסבוכת, עלילה.

בוקר אחד מוזיק מתעורר, אל תדאגו, אחרי זמן תפילה, והוא שומע רעש בחוץ. צרחות מכל הכיוונים, קולות סוסים, אנשים צועקים בפראות. הוא מוציא את הראש מהחלון וקולט מלא קווקים פראיים שנכנסו לכפר, שורפים בתים, רומסים כל מה שנמצא להם בדרך. האמת? מוזיק רגוע, נכון, הוא לא גוי אבל גם לא ממש יהודי, הקווקים לא יעשו לו כלום. יש רק בעיה אחת, הקווקים לא חושבים ככה. הם דווקא חושבים שהוא מאוד יהודי, ואפילו מגניב להזמין אותו להופעה מול כל הכפר בתור השחקן הראשי. הקונפליקט מגיע לשיא.

קורס הכשרת מטפלים בשיטת NLP ודמיון מודרך לציבור הדתי

בהנחיית הרב יוגב שמחון

אם ברצונך להיות מטפל מקצועי ומוסמך וללמוד את הקורס המקיף והמקצועי בארץ בשיטת NLP במקום ערכי שמשלב את מקורות היהדות, הקורס הזה בשבילך.

תעודה בינלאומית מטעם מכללת רטר המועצה האמריקאית והלשכה הישראלית ל-NLP

- שתי הסמכות
- הסמכה בינלאומית
- העמקה במקורות היהדות
- קורסים נפרדים לנשים וגברים

לפרטים נוספים

www.vatisaeniwind.co.il

050-6669304

נהרה

תוכנית ההוראה של מדרשת בארי ומכללת תלפיות

יוצאת דופן

לימוד באווירה משפחתית עם ליווי אישי

כלים לחיים של שליחות

תורה משמעותית ושמחה

לימודים לתואר ראשון + תעודת הוראה

הסעות ליום לימודים במכללה

השתתפות באירועי המדרשה

טאבלט חתנה לכל נרשמת!

*למסלול תואר ראשון בכפוף לתקנון באתר המכללה

מלגת מימוש מוקדם למסדירות שכ"ל עד ט"ו באב

לפרטים ויצירת קשר - צופיה 050-3714441 | הילה 052-2430458

חפשו אותנו ב-f מדרשת אמונה בארי midbeeri@gmail.com

נשות התנ"ך נשזרות בחיי

בהסלט ברכה לילית ואירוסת מזיינות

נשות

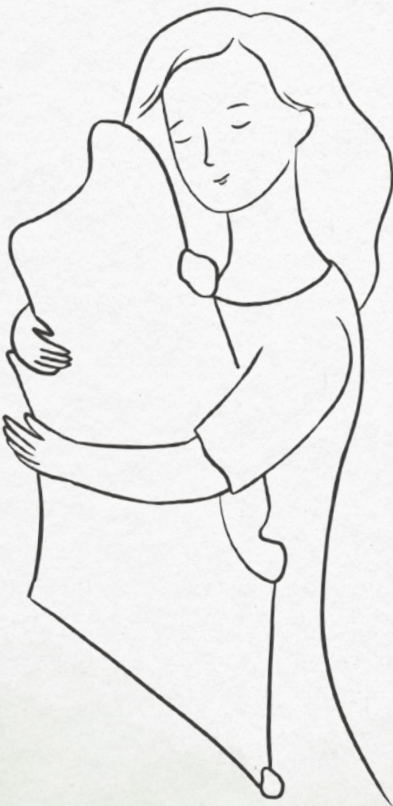

להביט פנימה

זהו סיפור אהבה נשי לארץ המובטחת. חמש בנותיו של צלפחד – מַחֵלָה, נָעָה, חַגְלָה, מִלְכָּה ותרֶצְפָּה, ממחישות את החיבה והחיבור המיוחד של נשות ישראל לארץ הקודש. הן גם השראה לנחישות וחתירה לדברים החשובים באמת. עם שלם נוחל את הארץ לשבטיו, בחלוקה שעוברת מאב לבן. והן – עם סיפור משפחתי יוצא דופן. נשארו ללא אב, אך מסרבות להישאר ללא נחלה בארץ הקדושה והאהובה. משה רבנו לא יודע כיצד להכריע, והן זוכות לאישור אלוהי. "כן בנות צלפחד דוברות" – יפה תבעו. אשרי אדם שהקב"ה מודה לדבריו. הדרישה מלאת האהבה הזאת היא המשך ישיר לסיפור המרגלים. שנים עשר המרגלים חזרו לאחר שתרו את ארץ ישראל, ואג'נדה שלילית בפיהם: "ארץ אוכלת יושביה". הצד הגברי קנה בפשטות את גירסתם ונכשל במבחן. הנשים הבינו רובד עמוק יותר. החיבור הפנימי שלהן לארץ הקדושה התחזק למראה פירות הארץ המשובחים, ולשמע האמת שהתחבאה בדיבת המרגלים. החיבה הנשית לארץ מתעלה על הגבולות הגיאוגרפיים של ארץ ישראל, ומבטאת התמסרות ואהבה של נשות ישראל להגשמת רצון ה' בעולם: לעשות לו יתברך דירה כאן, בעולם הזה, התחתון ביותר. הגברים חששו לצאת מהחממה הרוחנית העוטפת במדבר: לחם מן השמיים, מים מבאר מרים הזמינה, ענני כבוד שמאירים ומיישרים את הדרך. הם פחדו שחיי הארץ הגשמיים, התובעניים, יורידו אותם ממדרגתם הרוחנית. על כן כינו את הארץ "ארץ אוכלת יושביה" – במובן הרוחני. אבל הנשים לא עשו חשבונות, לא נרתעו מהמלאכות הרבות ומהעבודה האינטנסיבית המצפה להן בארץ – בגשמיות וברוחניות. מתוך חיבור פנימי לרצון ה' הן ציפו בהתרגשות ובהתלהבות למלא את השליחות, להפוך את ארץ כנען לארץ ישראל, ארץ של קדושה שבה בא לידי ביטוי רצון ה' בגלוי, ולגדל את ילדיהן מתוך עמל רוחני וגשמי כאחד. הנחלה שקיבלו בנות צלפחד בארץ הקודש היא גם נחלה נצחית לכל אישה יהודייה, רגש של חיבה וחיבור אוהב לכל דבר שבקדושה.

חכמניות, דרשניות וצדקניות,
את ארץ ישראל מחבבות,
על חלקן בארץ הקודש לא מוותרות.
השכינה מאשרת,
כן בנות צלפחד דוברות.
החלק הנשי בארץ ישראל
הוא חלק שעמל.
הנשים להבין את הייעוד משכילות,
בעמל גשמי ורוחני לא בוחלות,
את החיבור בין החומר לצורה מייצרות
ובכך שכינה בעולם משרות.

מְחַבְרָת
בעקבות בנות צלפחד

אל בנות צלפחד:

- ◆ הבנותיו של צלפחד. שמותיהן: מַחֵלָה, נָעָה, חַגְלָה, מִלְכָּה ותרֶצְפָּה.
- ◆ בזכותן ניתנו דיני ירושה.
- ◆ השתייכו לשבט מנשה, ובשל סיטואציית הירושה הייחודית שלהן נישאו לבני שבט מנשה.
- ◆ נאמר עליהן שהיו חכמניות, דרשניות וצדקניות.
- ◆ מוזכרות בחומש במדבר.

לע"נ יגאל נוה ז"ל

דרך עמי
מרכז אור יהודה לשינוי חיים

תשפ"ג

מיועד לבנות 20-30

מפגש קיץ

ימי עיון ולימוד במדרשת מעיינות

ראשון-שלישי, ה'ז' אב (23-25.7)
במדרשת מעיינות, כפר חב"ד

סדנאות ותכניות העשרה

שיעורים והתוועדויות

אירוח מפנק ברמה גבוהה (לינה וארוחות)

אווירה מדהימה

סרקי להרשמה <

מעינות

מעינות

מדרשת מעיינות • אירוח ולימוד ברוח החסידות

קובי וולק 050-2226718
חיים אייזנר - 054-8025888
חן שטרן - 054-6396944

צו השעה!

מחפשים מקום עם עשייה משמעותית?

עמותת דרך עמי
מחפשת

שתי משפחות אידיאליסטיות

לפתיחת בית יהודי בשכונת פלורנטין בתל אביב

דרישות: רקע תורני, אהבת ישראל בנשמה, יחסים בין-אישיים גבוהים.

- מעבר בקיץ הקרוב -

לפרטים וקביעת ראיון

תנאים טובים למתאימים

קובי וולק 050-2226718
חיים אייזנר - 054-8025888
חן שטרן - 054-6396944

על גבול הבלתי אפשרי

שוב אין כאן דירה בתחוננים. כשאני רוצה לבחון מישהו, הוא צריך לענות לי את התשובות לשאלות. נכון שאני יכול לסייע, ולתת את התשובות לכל השאלות, אבל באותה שעה אמנם פתרתי את הבעיות, אבל לא בחנתי את האיש.

כשאני רוצה שמישהו ילמד אל"ף ביי"ת, אני לא יכול לקרוא במקומו. טכנית, אני יכול לקרוא במקומו, אבל על ידי זה הוא לא ילמד את האל"ף ביי"ת. הרצון של הקב"ה מעצם הגדרתו דורש שהעבודה תהיה למטה, והתמצית היא שהפעולה תהיה מלמטה, ומשום כך אנחנו עושים עבודה שאותה הקב"ה איננו יכול לעשות. רק אנחנו מסוגלים לעשות שתהיה דירה בתחוננים, מפני שאנחנו תחוננים. יש דברים שרק ילד קטן יכול לעשות: הוא יכול ללמוד בפעם הראשונה לקרוא א', ואני כבר לא יכול לעשות את זה יותר.

מצוות איברים ותפילה כעצבים

מה זה נקרא לעבוד את ה' ? עבודתנו היא לבנות את הדירה לקב"ה. הקב"ה רוצה לגור פה, ואנחנו בונים לו את הדירה. אנחנו עבדי המלך, ואנחנו נדרשים לעשות כל מיני דברים בעולם החיצוני, אבל גם עבודה שבלב, בתוך העולם הפנימי שלנו. העבודה היסודית היא לעשות מצווה. המצווה איננה תרגיל שנועד לשפר את מידותינו או מעשינו, אלא מהות של קדושה אובייקטיבית שהקב"ה נתן לנו את העונג ואת הכבוד להשתתף בה.

בחצרות מלכים בזמנים קדומים, נותנים לאנשים תפקידים שיש בהם כבוד גדול: שומר הסוסים של המלך עשוי להיות מי שלא ראה סוס מימיו, ועדיין כבוד הוא לו להיות שומר הסוסים. מי שהייתה לו זכות לרחוץ את המלך, היה בוודאי מקורב מאוד למלך. המצוות הם "אברי המלך", כלומר, מגע ישיר עם הצד החיצוני של גוף המלך, וכשהקב"ה נתן לנו לעשות מצווה פירושו של דבר שהוא נתן לנו לדבוק בו ולהתקרב אליו.

גם התפילה היא עבודה, אלא שבשונה מן המצוות, שם אני חייב למלא הוראות ולא מעבר לזה, בתפילה יש צורך בהתכוונות ובהתייחסות ישירה בין האני שלי לבין הקב"ה. המצוות מוגדרות בתור דרישה לעשות מעשה פורמלי מסוים, אבל התפילה בכל יום היא בעצם נקודת הכוונה של כל המצוות כולן. אם המצוות הן איברים, התפילה היא חוט השדרה, החלק הפנימי שמחייב את האיברים. מצווה ללא כוונה היא כגוף ללא נשמה, במובן זה שחלק הכוונה מפני שהמעשה החיצוני לבדו מכשיר את העולם, אך לא מכשיר את נפש האדם, ודירתו של הקב"ה לא שוכנת רק בעולם אלא גם בתוך האדם.

"לא הביט און ביעקב" ... בחינת יעקב הוא בחינת עבד, כמו שכתוב "שמע אלי יעקב עבדי", ובחינת ישראל הוא בחינת בן, ולהבין זה צריך להבין תחילה פירוש ועניין עבד. מה שמצינו לשון עבודה שאנחנו עובדים לו יתברך, כמו שכתוב: "ועבדתם את ה' אלקיכם" ... והנה לשון עבודה הוא ענין תיקון ושירות שהעבד משרת לרבו ומתקן לו דבר, שהרי הרב צריך לתיקון ושירות זה. ואין שייך לומר בן לגבי הקב"ה, שהוא יתברך שלימו דכולהו, ואין צריך לזולתו חס ושלום. אך הענין הדנה ידוע המאמר: "נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחוננים" ... כי העולם הזה הוא העולם היותר תחתון שההעלם בו יותר, והחושך כפול ומכופל... עוצם ריבוי ההעלם והסתר על ידי צמצומים רבים, ושם דוקא יהיה בחינת דירה והתגלות אלקותו יתברך בידיעה שלנו, כמו שהוא למעלה בידיעה עלינו... ואיך ממשיכים גילוי זה ודירה זו בתחוננים, כמשל המלך בשר ודם שרוצים לעשות לו דירה נאה, שצריכים לפנות ההיכל מכל לכלוך וטינוף, ואחר כך לסדר שם כלים נאים: מיטה ושולחן, כיסא ומנורה. כן עבודת האדם, כמו שכתוב: "ויניחהו בנגן עדן לעבדה ולשמרה", לעבדה - זו רמ"ח מצוות עשה... על דרך משל תיקון וסידור כלים נאים, שעל ידי זה יהיה הדירה בתחוננים... וזהו שנקרא עבודה [לקוטי תורה פרשת בלק, ד"ה לא הביט, דף ע, ג]

עבודת ה'

כאשר אני עובד בשביל מישהו, אני עושה דבר שהוא איננו מסוגל או איננו רוצה לעשות אותו, ואני משלים אותו במעשה שהוא זקוק לו. האם משמעותה של עבודת ה' שהקב"ה כביכול זקוק לנו? כשאנחנו מדברים על עבודת ה' אנחנו מדברים על פולחן. במשמעות המילולית שלה היא כמו בערבית "פלאח" - מי שעובד, אלא שאנחנו מייחדים את המילה פולחן דווקא לעבודת ה'. אבל יש ביטויים של עבודה בתורה, שאינם קשורים בהכרח לעבודת הקורבנות, ושם מתעצמת השאלה: בשביל מה הקב"ה זקוק לעבודה, ומה המשמעות שיש לעבודה שאני עושה?

ההנחה כאן היא שאנחנו נמצאים בעולם התחתון, העולם הנמוך בכל העולמות שבגדר האפשרי, בקצה התחתון של המציאות. מה פירוש הדבר שה' רוצה שתהיה לו דירה בתחוננים, דירה בארץ? מבחינת הקב"ה אין חשיבות לעולם, ולכן אין הברל בין עולם תחתון לעולם עליון. אלא שכאשר אנחנו מדברים על דירה בתחוננים, אנחנו מדברים על דירתו של הקב"ה בתוך התודעה שלנו. הכוונה בעולם תחתון איננה בעולם נמוך באיזה סדר, שעולמות מצויים מעלי, אלא שמבחינת מעלתו זהו עולם חשוך, מוסתר ואטום. העולם התחתון הוא עולם מציאותי וממשי, והקב"ה רוצה שהעולם התחתון יוכל לחוש את האלוקות כשהוא נשאר תחתון. הדירה בתחוננים היא בעצם יצירה של פרדוקס, שלמרות שהעולם שלנו הוא תחתון, בכל זאת העולם שלנו יהיה מקום לדירתו של הקב"ה.

יש שאלות שאני יכול לומר שאינני מסוגל לפתור אותן מחמת חוסר נתונים או חוסר ידיעות, וכשאדע יותר, ויהיו יותר נתונים - השאלה תינתן להיפתר. אבל יש מקרים שאפשר להוכיח שהשאלה בלתי פתירה, לא משום שאיני יודע לפתור אותה, אלא מפני שהסוג של השאלה בלתי ניתן לפתרון מצד עצמו. כל בעיה שדנה במהות של ה' היא בעיה בלתי פתירה. כשאני רוצה לשאול שאלה לגבי המהות הפנימית של

הקב"ה, מדוע עלה כך וכך ברצונו לפני היות העולם, אני נכנס לתחום שאלה שלא רק שאין בידי מספיק חומר כדי לענות עליה, אלא שאין משמעות לא לשאלה ולא לתשובה. היא עומדת כולה בתחום שהוא מעבר להווייה שלנו - זה בחיק הבורא ולא בחיק הנברא.

העניין של דירה בתחוננים הוא הפאר של עמידה על קצה הגבול של האתגר הבלתי אפשרי, האתגר של המציאות. ככל שהאתגר גדול יותר, כך הפאר של העמידה בו גדול יותר, ובמיוחד כאשר אני עומד מול תנאים בלתי אפשריים. גם הקבלה וגם החסידות לא תופסות את העולם כמקום של מתיקות וזוהר, אלא כמקום לא סימפטי. ההתמודדות היא מול עולם קשה, ולא מול העולם הטוב ביותר שבגדר האפשרי. האתגר העליון בעולם הוא להגיע למציאותה של הקדושה, ומעבר לזה: להביא את העולם הבלתי אפשרי שלנו לאותה דרגה כמו העולם המפותח והזוהר ביותר.

דירה בתחוננים

כדי שהקב"ה ידור בתחוננים אני צריך לעשות לו מקדש, אבל יותר מזה: אני צריך לעשות לו מקדש בתוך הבית שלי, וזה הרבה יותר מסובך. בבית שלי יש יותר מה לנקות, וזה לא פשוט בכלל. אנחנו איננו משכנים את המלך בדירה, אלא רק מכשירים את המקום כדי שהוא יוכל לבוא לדורו בה. כל עוד העולם במצבו הקיים, עם כל כמה שהוא רוצה לדור בעולם, הוא איננו יכול לדור במקום כפי שהוא, והחובה שמוטלת עלינו היא לעשות את המקום ראוי לכך. בינתיים אני לא יודע אם לקב"ה יש אפילו חדר להשכרה בעולם הזה, לא דירה. יש ביטוי של הנביא ירמיהו: "למה תהיה כגו בארץ" [ירמיהו יד, ח] - לקב"ה אין פה מקום לגור, אז הוא מסתובב באיזשהו מקום.

אנחנו באמת עושים עבודה בשביל הקב"ה, ויש כאן פרדוקס, וזוהי עבודה שהקב"ה לא יכול לעשות. מה זאת אומרת שהקב"ה איננו יכול לעשות? אם הוא עושה את העבודה בעצמו,

בעריכת אוריאל סגל
הקטעים באדיבות ישיבת
תקוע ומרכזו שטיינזלץ

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

אספקה מהירה
שלם וקח עוד היום אצלך בבית

התאמה מקצועית
התאמת המזגן לצרכי הלקוח

התקנה משתלמת
התקנות משתלמות לרוכשים

5 שנות אחריות
על ההתקנה

מגוון ענק של מוצרי קירור לקיץ

התחייבות למחיר הזול בישראל!*

מזגנים החל מ- 999 ₪

מזגני אינוורטר החל מ- 1,190 ₪

מזגנים לסלון החל מ- 2,190 ₪

5 שנות אחריות על ההתקנה!

TADIRAN ELECTRA AIR TORNADO
SAGA Family Haier ELCO

התקנה בסיסית מוזלת ב- 599 ₪

מאווררי תקרה החל מ- 149 ₪

Star Gold Line
Westinghouse BRIZA בריזה

מזגנים ניידים החל מ- 1,490 ₪

BUSH Family ELCO TORNADO ELECTRA AIR

מאווררים החל מ- 59 ₪

Midea HAMILTON Gold Line Star BLUESTAR ELECTRA

מצנני אוויר החל מ- 499 ₪

Star morphy richards Gold Line COLDER ELECTRA

מקפיאים ומקררים החל מ- 899 ₪

ELECTRA beko Whirlpool LIEBHERR SHARP SAMSUNG LG

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00

☎ *5018

PAYNGO.CO.IL

בתוקף עד 7.07.23 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | התמונות להמחשה בלבד | המחיר לא כולל הובלה | מינימום מלאי 10 יחידות. *התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים.

חופש

“הרב אפשר כמה דקות?”

“בוודאי, אפשר גם יותר”, עונה לו הרב אהרן בחיוך אמיתי.

משה מסביר לו בשטף דברים על כל הפחדים, על המשפחה שלא מבינה, על הרגע הזה שיקבעו מנגל על החוף המעורב והוא יצטרך להמציא תירוץ רעוע.

על ההערות הפוגעות מבלי משים, ועל נסיונות השכנוע “לשחרר כבר קצת” כי חופש.

על השבתות המלאות רצון טוב שהוא לא תמיד בדיוק, על הקושי לגשר על הפערים, על הבדידות.

הרב אהרן מבין בדיוק על מה הוא מדבר, לכו יוצא אליו באמת. אך הוא יודע, שבביל להיכנות הוא חייב לעבור גם דרך הנסיון הזה.

“משה, אני מבין ללבך ויודע מה אתה מרגיש, אך כדי להיכנות חשוב שתעבור גם דרך הנסיון הזה. לא אאריך במילים, אתן לך שלוש עצות: מי שמהלך בדרכי התשובה חייב ללמוד להלך בין הטיפות. המשפחה שלך מקבלת אותך, היא רק לא תמיד מבינה. היא מנסה להתרגל למציאות חדשה ולא מוכרת, ולא תמיד מבינה את הניואנסים וחשיבות הפרטים הקטנים, ולעיתים מציאות כזאת מאיימת עליהם. הם לא באים מתוך כוונה רעה, גם הם משתדלים. נסה לתווך להם את עולמך ותראה שהרבה פעמים הם ישמחו לבוא לקראתך.

“עצה שנייה היא לא לוותר על דקדוקי הלכה כשהם נוגעים לדברים ששייכים רק לך. המציאות תגרום לך להרגיש שאתה מוותר על דקדוקים המתאימים לבחור ישיבה, אך כשזה קשור רק לך תתמיד, תחזיק ותצליח.

“ועצה אחרונה שאני יכול לתת, נכונה לכל זמן ועת: קרוב ה' לכל קוראיו, במיוחד לבעלי תשובה שבמקום שהם עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד. הקב"ה קרוב אליך, קרא אליו ותראה שהוא איתך. הוא מדבר עמך מתוך המציאות ומכוון, צריך רק להתבונן.

“יהי רצון שתזכה לחופשה נעימה, מועילה ומחדשת כוחות, ומהנסיון הזה תזכה להיכנות ולגדול, תמצא חן בעיני אלוקים ואדם ותקדש שם שמים”.

“אמן, תודה רבה הרב”.

משה יצא מבית המדרש מלווה בברכתו של הרב, הוא קצת יותר רגוע עכשיו.

כבר שבוע עבר מאז שמשה בבית, אמא כל כך שמחה להיות איתו, לבשל לו. כל ארוחה נפתחת בהצהרה: “זה בד"ץ, קניתי אצל החרדים. המלפפונים גוש קטיף והכל מעושר. הכל עשיתי בכלים

זה 'בין הזמנים' הראשון שלו כבעל תשובה. היה לו כבר אחד בתשרי אך זה היה אחרת, הוא הרגיש יותר בטוח כאילו הימים הנוראים שומרים עליו, בזכותם מבינים אותו יותר.

עכשיו זה אחרת, הוא תווד לביתו 'בחופש הגדול'.

החברים נפרדים זה מזה במין תחושת קלילות כזו של תחילת חופש, אבל לו כבד.

הוא מתקשה להיפרד ממקום תורה אליו גלה לפני קצת יותר משנה.

הוא נכנס לבית המדרש, מקווה לפגוש את הרב אהרן. אולי יבקש ממנו עצה איך יוצאים לחופש כשעדיין כל כך זקוקים לד' אמות של תורה שיגנו, שיכוונו.

הרב אהרן נכנס לקחת כמה ספרים ומשה ניגש בהססנות:

בס"ד

מדרשה לחיים

מדרשת אמונה בארץ

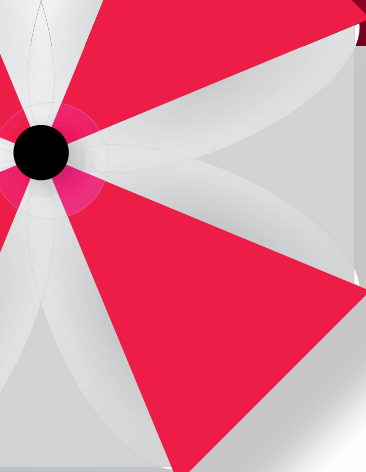
התחומים האחרונים נבארי

יום פתוח
לאחרון במדרשה

ראשון 2.7 י"ג תמוז
12:00 התכנסות
12:15 בארך - "וימצאו שם באר מים חיים" הדס פוקס
13:15 "רק אל תעזבי ידיים" - תורה חסידית משמחת אלירז פוגל
14:15 "איך לבחור בחירות נכונות בחיים?" הרב מיכאל רובינשטיין
15:15 "תורה של חופש" הרב אלי רובינשטיין

היכרות עם תקני שירות ומקומות עבודה \ סיום בדירות

היילינג ופירמין - צופיה 050-3714441

בדרך, לא רחוק משם, משפחה של חב"דניקים מקימים דוכן להנחת תפילין. המחזה שנגלה לעיניו היה מצחיק ומרגש כאחד: יהודים עם כפכפים צבעוניות וחולצות בצבעי קיץ מניחים תפילין באמצע החופש. הוא ניגש לברך אותם על הזכות ולהודות להם על כל מה שהם עושים כל השנה, לשוחח קצת בדברי תורה, מים קרים על נפש עייפה.

השיחה מפיחה בו רוח חדשה, נותנת כוחות ואמונה בצדקת הדרך. הם נפרדים בחיבוק לבבי כשאישי את חברו מברך "כל טוב, בשורות טובות אחי".

ואז הוא נזכר בדברים של הרב, בנסיון שמגדל, בהליכה בין הטיפות ובהשגחה הפרטית-פרטית הזאת.

בדרך חזרה לאוהלים, אוטו ישן חונה באחד השבילים. על האוטו סטיקר גדול, משומש אך מאיר היטב: "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה".

עוד כמה ימים משה חוזר לשיבה. הוא יודע, הוא גדל ועתיד עוד להתנסות. הוא מוכן, הוא כבר לא מפחד מחופשות.

הוא יודע עמוק עמוק. הוא תמיד בסוג של חופשה, ככה זה שבני חורין, ככה זה כשעוסקים בתורה.

החדשים שקניתי, אל תדאג".

ומשה מרגיע בחיך, "אל תדאגי, אני סומך עלייך אמא".

יום חמישי הגיע, אמא השתדלה שאת המנגל הקבוע שעושים על החוף יעבירו לפארק בכניסה לעיר. היא אמרה לדוד יגאל שזה בגלל שעל החוף לא נוח והשירותים רחוקים. היא יודעת, אם היא תגיד לו שזה בשביל משה, הוא יתעקש ויכעס ויהיה לא נעים. ככה הוא יגאל, יש לו קצת אנטי לכל הנושא הזה של הדתיים.

המפגש המשפחתי מתנהל בטוב. משה מרגיש קצת שונה בנוף. זה לא כמו בבית, כאן עם כל בני הדודים הוא מרגיש עוף מזור.

דנה באה לחבק אותו, והוא נאלץ בנימוס להתרחק ולהסביר שמאז החזרה בתשובה הוא כבר לא מחבק, שזה לא מפני הריחוק ולא גורע מהקרבה, והכל נעשה מתוך כבוד ואהבה.

אבל דנה לא הבינה.

דוד יגאל לא הפסיק לשאול שאלות, האם הוא בטוח ומה חסר לו בכלל שהוא צריך לקחת על עצמו כל כך הרבה הלכות. "אני מאמין בלב וטוב לי, אני בטוח שאלוקים לא עושה מזה עניין", אמר.

משה יודע שאין טעם להתווכח. הוא יכול לענות לשאלות, אך אין לו תשובות לתשובות.

הוא שוב הרגיש לא שייך, בודד.

"אני קצת מרחם עליך, גם בחופש אתה עם כל החוקים האלה. יוצא שאתה אף פעם לא בחופש, אף פעם לא משחרר".

המשפט הזה שהיה אמור להיות עקיצה, דווקא נתן למשה כוח. הוא מוגן, המצוות תמיד שם והוא לא יפול.

למרות שישאל דווקא עזר לו להפנים מסר חשוב, משה הרגיש בודד. הוא ראה משפחה דתית מרחוק עם אבא לומד ואמא עם כיסוי ראש. הכל היה שם פשוט. חופש, משפחה, אלוקות.

הוא שם לב שהוא תמיד מחפש אותם, את המשפחות הדתיות. הם עוגן, הם נותנים לו כוח והוכחה בינו לבין עצמו שהוא נורמלי.

לילה אחד באמצע החופש כולם ישנו על החוף. הוא באוהל קצת יותר רחוק, אך בכל זאת קרוב. בבוקר הוא מתגבר כארי, עם תליית ותפילין מעורר השחר.

הרגעים האלה בינו לבין קונו הם הכוח לכל היום כולו.

בבוקר כולם אוכלים ממתקים שהוא כל כך אהב ועוגיות שהן בסדר, רק לא בד"ץ. והיה גם ערב משפחתי עם שירים מפעם, מעוררים געגוע ביישן.

החוקים קצת קשים לו היום, הוא מרגיש שונה. לא שייך. כמעט מתגעגע לחופש של פעם.

הוא יוצא להליכה, אולי יוכל לחשוב קצת, להירגע.

כנס 7 יסודות

אלב ומלחמה

חוויה נשית ליד הבית

יום שני כ"ח בתמוז
תשפ"ג 17.7.23

אולפנית ירושן
רח' זליג בס 17 פתח תקווה

קנייה
20-40 פרילאיות
הזלאות
50 ₪
17/23

התכנסות ורישום		16:00
שירת מלאך התפקיד ההורי בליניו הילדים לחתונה	הרב קוני ורחלי דביר גידול ילדים עם הפרעות קשב	16:30
שרה מייכור "ניצחת אייתי הכול" איך ביחד עובדים את משברי החיים ויוצאים מחוזקים	הרב חגי לונדין קבלת החלטות נכונות בחיים	18:00
כיבוד עשיר ויריד מכירות		19:15
דברי ברכה - הרבנית יעל הלוי		20:00
אלידע בר שאול כפרצ'אק אירמק		20:30
		חופש הסיום

לפרטים בהודעת וואטסאפ בלבד ריקי - 052-8566957
להרשמה חפשי בוגול "אשה ומשפחה 7"
תשלום בהרשמה מוקדמת 60 ₪ ביום הכנס - 80 ₪

מינהל חברה וקהילה
האגף לתרבות יהודית

לשירות נס ביניטל

עמותת
כפר גיור

ישיבת
מסע

מכון ירושם משה סקס

מרכז גיור

מרכז גיור

האדם שיכולתי להיות

הרב יוני לביא

במרומים להוריד לארץ עוד נשמה אחת קטנה. שלי. מה היה חסר שדווקא אני, עם טביעת האצבע הייחודית שלי, אוכל להוסיף לעולם. כשאדם טס לחו"ל שואלים אותו תמיד בבידוק הביטחוני: "מישהו נתן לך משהו להעביר?"

המשפט המדהים הזה צריך ללוות אותנו תמיד אבל לא עם סימן שאלה אלא עם סימן קריאה. כן, מישהו נתן לנו משהו להעביר! הוא שלח אותנו לטיסה הזו, והפקיד בידנינו אוצרות של כשרונות וכוחות. האם אנחנו מעבירים אותם הלאה ומפיצים את האור הייחודי שלנו בעולם או שאנחנו נשענים לאחור, נהנים מהמיוזג ומעבירים את הטיסה בבהייה בחלון?

השאלה השניה היא

לאן?!

הוויז, מערכת הניווט הישראלית, היא המצאה מדהימה. לא סתם השקיעה גוגל מיליארד דולר כדי לרכוש אותה.

אבל עם כל התחכום שבה יש דבר אחד שהוויז אינו יודע לעשות. הוא מצוין בלומר איך להגיע, אבל אין לו מושג 'לאן?'

את זה אתה חייב תמיד להחליט בעצמך, וההחלטה הזו – לאן אתה שואף להגיע, היא החשובה ביותר בחיים.

כי אם איננו יודעים לאן אנחנו רוצים ללכת – לא נגיע למחוז חפצנו גם אם ניסע במהירות הבזק. אדרבה, כל צעד קדימה עלול להרחיק אותנו שניים מהמטרה.

כמה עצוב לראות אנשים העוסקים חודשים ארוכים בתכנון חופשה, ואינם מקדישים וְלוּ יום אחד לתכנון חייהם. הם פשוט נותנים לחיים לקרות...

וכאן אנו מגיעים לשאלה השלישית והאחרונה

איך אֲחֵרֵת?

לבני אדם יש נטיה חזקה לחיות ב-REPEAT. להתבצר באזור הנוחות, להתמכר להרגלים, ופשוט לחזור על עצמם.

אבל כלל החיים אומר כך: אם תעשה את מה שתמיד עשית – תמיד תגיע לאן שהגעת. וזה חבל.

מדברים בלי סוף כמה גרוע להיות 'חקיין' של אחרים. לא אומרים אף מילה על הסכנה להיות חקיין של עצמך.

כשיעקב אבינו יצא למסע הגדול של חייו הוא ראה בחלום סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה.

המסר הוא עמוק וחד: אל תנוע רק במעגלים. אל תסתפק בלשוט בנחת לאורך 'ציר הרוחב' של החיים.

תרים, יהודי, את המבט למעלה, אל השמים. יש בכך נשמה. יש לך כנפי רוח. אל תדרוך במקום. תרים את הרגל אל השלב הבא בסולם.

זוהי, חברים יקרים, המתנה הקטנה שלי ליום הולדת. שלוש שאלות לשים בתרמיל למסע החיים.

אז תודה ה' ותודה לכולכם. שנוכה לחיות – להודות – לעשות, ויום אחד לגלות שקרה לנו הדבר המדהים ביותר בעולם:

הפכתי להיות האדם שיכולתי להיות.

לאחרונה חגגתי יום הולדת. לא משנה כמה, אבל בוא נאמר שבתור ילד הייתי מסתכל על מי שנמצא בגיל כזה בתור קשיש עתיק יומין. משהו שחשבת שלי בחיים לא יקרה.

והנה, לא הספקת למצמץ, ואני שם.

אז מה עושים? על מה חושבים? איך חוגגים אירוע כזה?

בטח שמעתם על המנהג לכבות בנשיפה את הנרות שעל העוגה ולהביע משאלה.

ובכן, זה לא מנהג יהודי. אצלנו לא מכבים נרות אלא מדליקים אותם. בוודאי נרות המסמלים נשמות ונשימות. "נר ה' – נשמת אדם" (משלי כ, כז).

אצלנו גם לא 'מביעים' משאלות. אצלנו מתפללים עליהן, ולא פחות מזה מביטים במראה ושואלים את עצמנו מה אנחנו צריכים לעשות כדי שהן יתגשמו.

אתם גם בטח מכירים את המנהג לקבל מתנות מחברים ביום ההולדת.

זה נחמד, ובכל זאת, בעיניי מצא חן יותר דווקא המנהג לתת. סבא שלי סיפר לי שביום הולדתו אימו אפתה חלות כמספר שנותיו, ושלחה אותו לחלק אותן למשפחות נזקקות בשכונה. כי אם גדלת – אתה גם מסוגל לתת יותר!

אז הנה ביום ההולדת שלי, קבלו מתנה צנועה ממני.

שלוש שאלות בסך הכול. קטנות אבל מהפכניות. מי שבכל יום הולדת, ויודעים מה – אפילו בכל יום, יקדיש דקה כדי לשאול אותן את עצמו, אולי יזכה יום אחד לדבר שכולם מייחלים אליו:

חיים ששווה לחיות אותם.

מוכנים?

אז הנה השאלה הראשונה:

למה אני?!

הרי היו שמונה מיליארד אנשים בעולם עוד לפני שנולדתי. מה בער לו ליושב

בעז"ה

לת"ת וותיק בגוש דן דרושים לשנה"ל הבעל"ט:

ימלמד מתוך כיתה במשרה מלאה
ימורה למתמטיקה במשרה מלאה/ חלקית
יבן/ בת שרות לאומי
« אווירה תורנית ייחודית
« תמיכה והדרכה מהצוות
« יתרון לבעלי ניסיון!

שליחת ק"ח talmudtoras@gmail.com

את ראשון מכללה ירושלים

אנחנו רואים אותך

מלגה 3,000 ₪
לכל סטודנטית!

יום פתוח כ"ז תמוז 16.7

תואר ראשון בחוגים:

מדעי המחשב

לשון

חינוך מיוחד

גיל הרך

אנגלית

תנ"ך ומחשבת ישראל

מתמטיקה

משאבי למידה

מוזיקה

מדעי הטבע

מעונות סטודנטים שנה א' חינם

ארוחה מלאה
2-10 ₪

מסלול מהיר לתואר שני
4.5-5 שנים

לפרטים ולהרשמה: 053-8254356, 02-6750724/918

rishum-jer@michlalah.edu

מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

הכנס למורשת הרב יוסף קאפח זצ"ל

הכנס יתקיים ביום ראשון
כ' תמוז תשפ"ג (9 ביולי 2023)
בין השעות 17:00-20:30
בבית הכנסת ישורון
רח' המלך ג'ורג' 44, ירושלים

הרב אורי שרקי שליט"א

ר"מ במכון מאיר וראש "ברית עולם" -
המרכז העולמי לבני נח,
רבה של קהילת "בית יהודה" בקרית משה בירושלים
הא-ל הפרסונלי ברמב"ם

הרב עוז יעקב קאפח שליט"א

נושא הלכתי

הרב ד"ר אליהו אביעד שליט"א

רב קהילה בירושלים, מכון התלמוד הירושלמי
הרמב"ם בעקבות התלמוד הירושלמי בהגות ובהלכה

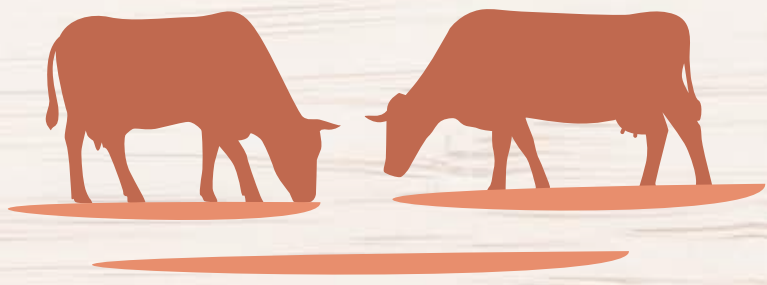
הרה"ג רצון ערוסי שליט"א

רב העיר קרית אונו וחבר מועצת הרבנות הראשית
תעוזה וענווה בהוראות מארי ובהיגדיו
ודברים לזכרם של דמויות שפעלו להפצת ספרי מארי,
טוב צדוק ואברהם בדיחי ע"ה, שהלכו לעולמם לאחרונה

תפילת ערבית

הציבור מוזמן, הכניסה חופשית | תניה בתשלום בחניון בית אבי חי

תורה

על

רמיה

ללמד תורה במקומות רבים - במטעים, במוסך וגם בבית הספר של המושבים והקיבוצים באזור, בשדה אליהו.

"גם שם, בבית הספר, הוא היה הרב הראשון שלימד גמרא. כנראה בזכות שהוא היה כזה עממי ופשוט, בלי לבוש רבני וכלי גינונים, הרגישו שהוא אחד מהם וקיבלו אותו. החבר'ה הצעירים שם לא היו רגילים לשיעורי גמרא, ולא תמיד התחברו ללימוד. פעם אחת הם למדו סוגיה שעוסקת בדיני מציאה של דג. הגמרא דנה בשאלה, מה יהיה הדין אם עופות לוקחים דגים ממקום למקום. החבר'ה שם השתגעו מהנושא הזה ושאלו: מה זה ה'שטיות' האלה? עופות לוקחים דגים ממקום למקום?! אבא שלי קצת התפתל עם התשובה ואמר: נכון שזה לא מצוי, אבל הגמרא דנה הרבה פעמים במקרים קיצוניים כדי לברר את ההלכה וכולי. כך הוא יצא מהשיעור - כמו שאומרים - בשן ועין."

"שבוע אחר כך הוא הגיע לבית הספר, ופתאום הוא קיבל כבוד יותר ממה שהיה מקבל הבבא סאלי... כשהוא רק נכנס לבית הספר, כל התלמידים יצאו לקראתו בהתרגשות: 'הרב איך ידעת?', 'הוא לא הבין מה קרה, עד שסיפרו לו מה קרה בקיבוץ בליל שבת'. התברר, שעם כניסת השבת הגיעה להקת שקנאים, שהתנפלה על ברכות הדגים של הקיבוץ. כל אחד מהשקנאים מילא את השק שלו בדגים, וכעבור כמה דקות הם התחילו לעוף לדרכם."

"כשהלהקה הזאת עברה מעל הקיבוץ, בדיוק נגמרה תפילת ליל שבת וכל חברי הקיבוץ יצאו בבת אחת מבית הכנסת והתחילו ללכת לכיוון חדר האוכל", ממשיך הרב שי בסיפור. "ההמולה של כל הציבור הבהילה את השקנאים, והם רצו לברוח. בגלל הכובד של הדגים, הם לא יכלו לעוף מהר, אז באותו רגע, כולם רוקנו את השקים שלהם על הרחבה שלפני בית הכנסת. חברי הקיבוץ זכו לגשם של דגים - חצי אכולים וחצי מפרפרים, שכמעט נחת על הראשים שלהם. מאז עלתה קרנה של הגמרא בעיני התלמידים...".

אלוף מגדיאל

החיבור של הרב יחזקאל להתיישבות העובדת ולעם שבשדות, היה פשוט וטבעי. הוא נולד וגדל במושבה החקלאית 'מגדיאל' - כיום חלק מהוד השרון. בגיל התיכון התחיל את הצעדים הראשונים שלו בעולם התורה כתלמיד במדרשייה אצל הרב יוגל זצ"ל, והעריך אותו מאוד. משם הוא המשיך לתקופה של שנה בישיבת 'מרכז הרב', שלוש שנים צבא, ושוב חזרה לישיבה, כשהוא צולל לעולמה של תורה בכל הכוח.

"כשאבא הגיע פעם ראשונה ל'מרכז', הוא כמעט ברח משם", מספר הרב שי בחייו. "הוא הגיע בתחילת הזמן בג' אלול, בשעה שתפילת שחרית הייתה אמורה להתחיל - 7 בבוקר. רק אחרי איחור של רבע שעה, התחילה תפילה ארוכה כשהרב צבי יהודה היה חזן ומתפלל באיטיות, פלוס תוספת סליחות, שבמגדיאל אפילו לא ידעו שהן קיימות. אבא כמעט חזר הביתה, אבל בסוף שלחו אותו להתפלל ביזכרון משה, שם הייתה תפילה תכליתית כמו שהוא הכיר במושבה,

מחבר מן המניין במשק השיתופי של רמת מגשימים, הפך הרב יחזקאל דאום זצ"ל לרב המושב, שהתחבר לתושבים בגובה העיניים וקבע איתם שיעורי תורה במטעים ובמוסך. תוך זמן קצר הפך למומחה להלכה וחקלאות, מומחיות שהובילה אותו לתפקיד רבו הראשון של קונצרן תנובה, בו העלה את רף הכשרות ויצר סטנדרט חדש של כשרות מהדרין בתנובה, שהשפיע על כל מערך הכשרות בישראל וזכה להסכמות נלהבות ושיתופי פעולה עם גדולי התורה מכל החוגים. במלאת שלושים שנה לפטירתו בטרם עת, מביא בנו, הרב שי דאום, הצצה מיוחדת אל דמותו המופלאה

בניה זית

כשהרב יחזקאל דאום זצ"ל התחיל לעבוד כרב של תנובה, הבת שלו התפעלה מהעובדה שהשם שלו חתום על כל שקית חלב, וממילא אין בית במדינת ישראל, ששמו לא נמצא שם. הרב יחזקאל מצידו ענה בהומור אופייני: "באמת איזו זכות! ממש אין פח זבל אחד במדינה שאני לא נמצא שם...".

הרב יחזקאל דאום, רבו הראשון של רמת מגשימים ושל קונצרן תנובה, שהשבוע מלאו שלושים שנה לפטירתו, היה דמות של רב ארץ ישראלי אמיתי. כשרות המהדרין של חברת תנובה, שמצויה גם כיום במשק, היא דוגמא מובהקת למפעלים הגדולים שלו, שממשיכים לתת פירות גם שנים רבות לאחר פטירתו.

לפני כחודשיים ראינו את בנו, הרב שי דאום, לרגל הילולת רבי מנחם מנדל מוויטבסק, ובעקבות כך נחשפנו גם לסיפורים על דמותו של הרב יחזקאל זצ"ל.

"אבא שלי אמר הרבה פעמים - מי שפועל לשם שמים, יש לו סייעתא דשמיא", מתמצת הרב שי דאום את התפיסה שהניעה את אביו במהלך שנות חייו. "באמת הוא זכה לסיוע מלמעלה בהרבה דברים שהוא עשה - בהרכצת תורה, בכשרות, בחסד ובהתיישבות. כמבט לאחור, זה נראה שהוא זכה לדברים שהם כמעט מופתים", הוא ממשיך ומדגים בסיפור: "כשעברנו לרמת מגשימים, אבא בכלל לא תכנן להיות הרב של המקום, ופשוט השתלב כחבר במשק השיתופי. די מהר זיהו את היכולות שלו בתחום התורני ובחרו בו שיהיה רב המושב - תפקיד שלא היה קיים עד אז. בעקבות המינוי, הוא התחיל

וכך הוא נשאר במרכז הרב".

בישיבת מרכז הרב, דבק מאוד בר' אברום שפירא זצ"ל. בשנים מאוחרות יותר, נקשר גם לרב מרדכי אליהו זצ"ל, ור' אברהם דב אורבך זצ"ל - רבה של טבריה. "אבא כל חייו הרגיש תלמיד. גם מול ר' אברום דב, שהפרש השנים ביניהם לא היה דרמטי, הוא הרגיש כתלמיד בפני רבו. הוא התייעץ אתו כל הזמן, וביטל את דעתו בפניו", מתאר הרב שי. "רבותיו גם השיבו לו במטבע של אהבה והערכה. אבא היה יכול להתקשר לר' אברום בכל שעה ביום כדי לשאול אותו על פשט בתוספות, והיה מקבל מענה מייד. עם הרב אליהו יש לנו תמונה מאחת החתונות במשפחה, שהרב אליהו מחבק את אבא. ר' אברום דב דיבר בהלוויה של אבא בכאב עצום, ואמר שהוא מרגיש כאילו הורידו לו את יד ימין. הקשר עם רבותיו היה דומיננטי מאוד".

לאחר מלחמת יום כיפור, הרגיש הרב יחזקאל שהוא לא יכול להישאר בירושלים, והרים טלפון לחברו הקרוב - אקל'ה גנירם, שהיה מהדרמויות המובילות של ההתיישבות הדתית בכלל, וברמת מגשימים בפרט: "אבא אמר לאקל'ה שאנחנו עולים לרמת מגשימים ושהוא רוצה לגור בבית לידו, כדי שהם יוכלו ללמוד חברותא - וכך באמת היה. הם למדו במשך תקופה, כל יום בארבע לפנות בוקר".

כאמור, הרב דאום התחיל את דרכו ברמת מגשימים כחבר המשק השיתופי, ועבד כלול. למרות שהתמנה לרב המקום, המשיך לשאת

**ר' אברום דב דיבר
בהלוויה של אבא
בכאב עצום, ואמר שהוא
מרגיש כאילו הורידו לו את יד
ימין. הקשר עם רבותיו היה
דומיננטי מאוד**

בעול התורניות יחד עם כל חברי המשק: "במושב שיתופי יש לכל אחד את הענף שלו, אבל יש מידי פעם גיוסים - לקטיף אגסים, לשיווק עופות ועוד, שכולם נרתמים לענף אחד. לפני שבועיים פגשתי בתל אביב יהודי שסיפר לי שהוא בא לשבוע עבודה בקטיף אגסים ברמת מגשימים, ורק בשבת הוא גילה שראש הקבוצה - 'יחזקאל', כפי שכולם קראו לו, שעבד כמו כולם והיה כזה חברותי, הוא בעצם הרב של המושב.

"אחד הגיוסים שאבא הצטרף אליו, היה ההפעלה של תחנת הדלק בזמנים שהיה ביקוש גבוה", נזכר הרב שי. "למושב יש תחנת דלק לצרכים פנימיים, אבל בזמנים של חול המועד או בין הזמנים כשהיו הרבה מטיילים בצפון, היו מפעילים אותה כל היום לטובת אנשים מבחוץ. כל אחד מחברי המשק נתן שעתים מזמנו כדי להפעיל את התחנה, וגם אבא הצטרף לתורנות.

"הבעיה הייתה, שאחד המטיילים שבא לתדלק באותו יום היה הרב אלישע וישליצקי זצ"ל, שהכיר את אבא היטב", הוא נזכר. "אני זוכר את הצעקות שלו על כבוד התורה עד היום. הוא לא הבין איך הרב של המושב מרשה לעצמו לעבוד בתור מתדלק! עם השנים, אולי גם בגלל הרב אלישע שעשה קצת מלחמה על הדבר הזה, אבא עזב את התורניות והגיוסים, ורק לא הסכים לוותר על השתתפות בשמירות על המושב".

במשך שנים, פעמיים-שלוש בחודש, יצא הרב דאום לשמירה של שלוש שעות בלילה. "אבא אמר שהוא רוצה להמשיך לשמור משתי סיבות: גם כדי למנוע תרעומת על הדוסיים שלא שותפים בעול, וגם כדי לתפוס תושבים לשיחה אישית. אנחנו לא ידענו, אבל רק אחרי שאבא נפטר, בשבעה, הרבש"צ סיפר לנו שבתחילת כל חודש, אבא היה מבקש ממנו לשבץ אותו עם פלוני או אלמוני שיש לו בעיות כאלה ואחרות וצריך את השיחות האישיות". משתף הרב שי בגילוי נוגע ללב. "האמת היא שהיה קצת לא נעים, כששעתיים אחר כך הגיע יהודי אחר לשבעה, ואמר שהוא לא יודע למה, אבל הוא זכה בתקופה האחרונה לשמור הרבה פעמים עם הרב...".

תלמיד, רב, חבר

הרב שי מדגיש, שהגישה החברתית של אביו לא באה ממקום מאולץ: "אבא היה באמת מלא אהבה לתושבים, וממש העריך את המעשה החקלאי וההתיישבותי. לכן גם הייתה לו הצלחה בקשר החם עם התושבים, והם התייעצו איתו על כל ענייני החקלאות והכשרות. כך הוא גם הצליח בכל תחום שדרש שיתופי פעולה. בזמנו, כשהקימו את יקבי רמת הגולן, המייסד, שמשון וולנר מקיבוץ מרום גולן, שבא מבית לא דתי, נפגש עם אבא. הוא חשב בהתחלה שלא תהיה שום שאלה הלכתית סביב היקב, עד שהתברר לו שהוא עצמו לא יוכל לגעת בייין... אבא הרגיע אותו, דאג לייעוץ הלכתי של ר' אברום דב אורבך שנכנס לעובי הקורה, וצעד עם ההקמה של היקב יד ביד, עד שהם נעשו ממש חברים".

אותו שמשון וולנר סיפר, שבקיבוץ הייתה איריה עוינת ליהדות, אבל הוא עצמו רצה קשר למסורת. כשהגיע הבן שלו לגיל מצוות, הוא רצה שבנו יעלה לתורה, ופנה לרב יחזקאל בשאלה מה לעשות: "אבא לא חשב פעמיים, וארגן

כרמי אור הגנוז - מתחם יילות יוקרתי

חופשת קיץ חשפחתית

סוויטות מפוארות | סלון ענק בכל יולה | בדיקות מקורות
חטבים מאובזרים | שולחנות מחשק | נדודות | גריל גז
בתי נוסח ומקוואות קרובים | 5 דק' מהרשב"י | נוף עוצר נשימה

תאריכים אחרונים לבין הזמנים

יולה חדלו (ל- 40 איש) • יולה שידרא (ל- 25 איש) • יולה קבונה (ל- 21 איש)

הזמינו לכם חופשה << GARMY.CO.IL
050-4141-333

מתנה
מלאה ערך
לילד שלכם

מדע וטבע

אולם ואלואו האזבין אחר!

כל הסיבות לעשות מנוי למגזין <<

- ✓ הנגשה חווייתית, נעימה וכיפית לילדים
- ✓ חומרים מקוריים ומותאמים להשקפת עולמנו
- ✓ ארכיאולוגיה, חקלאות, צינות וארץ ישראל שמחברים את ילדינו לאהבת הארץ
- ✓ מאגר כותבים מהשורה הראשונה מעולם המדע והטבע
- ✓ חוויית קריאה מהחלל ועד מעמקי הים המסתוריים

הצטרפו לאלפי המשפחות שכבר מנויות!

חפשו בגוגל: מגזין מדע וטבע או חייגו 8980*

מנויים לאותיות וילדים? אתם כבר מקבלים את מגזין מדע וטבע! אין צורך בהרשמה

**יהודי
סיפר לי
שהוא בא לשבוע
עבודה בקטיף אגסים
ברמת מגשימים, ורק בשבת
הוא גילה שראש הקבוצה -
"חזקאל", כפי שכולם קראו לו,
שעבד כמו כולם והיה כזה
חברותי, הוא בעצם הרב
של המושב**

אוטובוס מרמת מגשימים. נסענו כולנו לשבת שלימה, והבאנו ה-כ-ל!"; נזכר הרב שי, "ספר תורה, אוכל, מזרונים ושמיכות. לא היה שם בקיבוץ בית כנסת, אז העלייה לתורה הייתה בבית הילדים של הקיבוץ.

"אבא היה גם הכתובת הטבעית לעריכת חופות בכל רמת הגולן. הוא חיתן עשרות זוגות מכל המושבים והקיבוצים ברמה, בלי לקחת שקל. בשלב מסוים, מס הכנסה גילה שהוא עורך הרבה חופות, אבל לא מדווח על הכנסה. הם חשדו שהוא מסתיר משהו, אבל כשבדקו לעומק ראו שבאמת אין לו שום הכנסה כזאת."

הגישה החברתית של הרב דאום באה לידי ביטוי גם כלפי תלמידיו בישיבת הגולן, שבה מסר שיעורים באופן קבוע: "תלמידים משיבת הגולן היו מגיעים אלינו הביתה לשיעורים וחברותות. אבא היה מלמד אותם, אבל גם יכול היה לתת צ'פחה או חיבוק. אחד התלמידים, שלימים הפך להיות גיסי - הרב ישי סמואל, היה מגיע על אופניים כל בוקר לחברותא, בארבע לפנות בוקר."

בהקשר לחברותא הזאת, נזכר הרב שי בסיפור נוסף: "אבא ראה שמדובר בבחור טוב, ורצה לשדך אותו לאחותי. כדי למנוע אי נעימות, הוא הציע את השידוך דרך מישוהו אחר. בתקופה שהם נפגשו, ערב אחד הביאו אלינו הביתה שני שקים גדולים של שזיפים - חמישים קילו כל אחד. אחותי ראתה את השקים כלילה, אבל בבוקר הם כבר לא היו, כי חילקנו אותם בין השכנים. היא שאלה את אבא איפה

**אוזירה ירושלמית,
והתואר? שלנו.**

**המכללה
האקדמית הדסה.**

עבודה סוציאלית B.Sw

החוג המבוקש

אחיה סוקולוף
סטודנט לתואר ראשון
בעבודה סוציאלית

מצאתי את המקום - ירושלים!

HAC
המכללה האקדמית הדסה ירושלים
Hadassah Academic College Jerusalem
אקדמיה מובילה בעולם משנתנה

Instagram Facebook | *2292

אז: "אל תמכור את זה בזול לברד"צ! שלא יחשבו שאנחנו פחות חרדים מהם!". בכל אופן, מאז נוצר סטנדרט חדש של כשרות מהדרין בתנובה, שזה דבר שהשפיע על הכשרות בכל הארץ".

ונלכתך בדרך

העבודה בחברת תנובה פתחה תקופה חדשה בחייו של הרב דאום, של נסיעות מרובות בכישי הארץ: "אבא היה רגיל לקום בארבע בבוקר, אבל בשביל לעבוד בתנובה במרכז, במקום ללמוד חברותא לפנות בוקר, הוא היה צריך לנסוע שלוש וחצי שעות", ממשיך הרב שי בסיפורי הנסיעות. "בהתחלה הוא ניסה להתפלל בבית כנסת סדיגורא בתל אביב, אבל לא הסתדר עם הזמנים של החסידים... הוא היה דייקן בזמנים, ורצה להגיע מהגולן לתפילה בזמן. בכל אופן, הוא עבר להתפלל בגבעתיים, ושם היה

השקים, והוא אמר לה: את יודעת שיש בחור שמגיע לפנות בוקר, אז הוא ישב פה ואכל הכל... היא כמעט התעלפה מהבדיחה, אבל ברוך ה' הם נשואים באושר ועושר.

"היו לאבא חברים מכל הסוגים, ולאורך שנים ארוכות. תמיד הופתענו מהמנעד של האנשים שהיו בקשר חם איתו. מהרבנים הגדולים והחשובים, עד לאנשים מהשורה – חקלאים וסוחרים, גם כאלה שהיו חילוניים גמורים".

אחרי פטירתו של הרב דאום, מי שהתמנה לרב המושב במקומו הוא הרב יהושע ון-דייק – כיום ראש הישיבה באיתמר. הרב יהושע סיפר על כך שהוא נסע לנחם את בניו של הרב נויבירט זצ"ל, אחר פטירת אביהם. כשסיפר להם שהוא מרמת מגשימים, הם שמחו ואמרו לו שלאבא שלהם הייתה ידידות של ממש עם הרב דאום, והם עבדו יחד על נושא החליבה בשבת. הרב יהושע יצא מירושלים בחזרה לרמת הגולן, ובאמצע העליות לרמה נתקע לו הרכב. מי שנחלץ לעזרתו, היה חקלאי ידוע מגבעת יואב – ג'ימי ג'יפ, בעל טיולי ג'יפים ברמה. תוך כדי הסיוע, כשג'ימי שמע מה תפקידו של הרב יהושע, הוא התפעל וסיפר שהרב הקודם של רמת מגשימים – הרב דאום, היה חבר טוב שלו... "הרב יהושע סיפר לנו את הסיפור הזה באזכרה של אבא", אומר הרב שי, "וסיים ואמר: כמה אנשים אתם מכירים, שבמרחק של שלוש שעות תשמעו שהם היו חברים גם של הרב נויבירט וגם של ג'ימי ג'יפ מגבעת יואב?".

למהדרין יש תנובה

בשנת תשמ"ז, בעקבות בעיות בכשרות שנוצרו במחלבת 'הל יוסף', חברת תנובה רצתה למנות רב שידאג לכשרות במסגרת החברה. התנאי העיקרי לבחירת הרב, היה ידע בנושאי חקלאות. הרב הראשי דאז, ר' אברום שפירא, המליץ על תלמידו – הרב יחזקאל דאום. כשרק נבחר לתפקיד, הפקידים שעבדו בחברה באותם ימים נלחצו מההופעה של הרב במשרדי תנובה, וביקשו שהמשרד שלו יהיה בקצה הבניין. כעבור זמן קצר התהפכה המגמה, וכולם ביקשו את קרבתו. בתחום הכשרות, הרב יחזקאל לא הסתפק בקיים, אלא שאף להביא את הכשרות לרמה חדשה.

"עד שאבא הגיע לתנובה, סמכו בייצור הגבינות על קולא מסוימת שאומרת, שגם כאשר חלק מהרכיבים שמייצבים את הגבינה נעשים מחלב עכו"ם, ניתן להכשיר את הגבינות", מסביר הרב שי. "הרב מרדכי אליהו, שכידוע החמיר מאוד על עצמו בענייני מזון, לא היה אוכל מהגבינות הללו, אלא רק ממה שאשתו הרבנית הייתה מכינה בבית. בהתייעצות עם הרב אליהו, אבא יצא לחו"ל כדי ללמוד איך לייצר את הרכיבים הנדרשים מחלב ישראל. הרב אירבך אמר לו

תכנית מאו"ר

מחנכות אוהבות תורה

חדש וייחודי במדרשת עז לישראל

כל הלימודים לתואר בהוראה B.Ed. – במדרשה

הצטרפי לשנה משמעותית במדרשה בירושלים
מקום לגדול בו, להתמלא, ולצאת מורה טובה,
עם חיבור עמוק ואהבת תורה!

בשנה א' ארבעה ימים בשבוע במדרשה בירושלים

בשנים ב' - ג' יום לימודים אחד בלבד (כולל עבודה מעשית)
בתוספת קורסים מרוכזים ומקוונים

אווירה חמה ומשפחתית 🏡 כל התואר באחריות ובליווי המדרשה
תיתכן אפשרות למגורים 🏠 אפשרות להמשך ישיר לתואר שני בשנה ד'
אפשרות לשילוב חוג נוסף בשנה ב' *

לפרטים והרשמה: נעמי 055-5576378
ראש המדרשה רעות לרר: 050-8751947
חפשי בגוגל: מדרשת עז לישראל ozleisrael.co.il

ההסמכה בתוכנית היא לתואר B.Ed. בהוראת תנ"ך ותושב"ע ממכללת הרצוג
אפשרות להוספת חוג נוסף ממגוון החוגים הנלמדים במכללה

גבאי זקן שלא הכיר אותו וכיבד אותו בהגבתה ספר תורה. בין המתפללים היה יהודי שהבן שלו גר ברמת מגשימים, והוא גער בגבאי על זה שהוא נותן לרב להגביה. מאז, כל פעם אבא שלי היה מקבל עלייה, וגם מי שהיה בא אתו היה זוכה לכיבוד כלשהו.

"אבא היה כל כך קבוע בבית כנסת הזה, עד שאנשים חשבו שהוא חלק מהקהילה. אחד המתפללים הגיע פעם למלון בכינר, וביום שישי, אבא שלי שהיה נותן את הכשרות במקום, הגיע לבדוק את המטבח. כשהיהודי שמע שאבא שלי אחראי על כל הכשרות במלון, הוא שאל בתמימות: עד לפה אתה מגיע כדי לבדוק את הכשרות...?"

"בנסיעות חזור, אבא היה עייף מיום העבודה הארוך, אז הוא היה נוסע דרך צומת רופין, ששם היו ממתנים הרבה סטודנטים מהצפון שלמדו לתואר בחקלאות. הוא היה מעלה טרמפיסט לגולן, ומבקש ממנו לנהוג. בדרך כלל הוא היה קצת משוחח איתם ואז נרדם. פעם אחת לא היה לו כוח לדבר - רק התחלפו ומיד הוא נרדם. הטרמפיסט נסע לבית שלו, ורק שם העיר את אבא שלי ואמר: "מצטער, לא אמרת לי לאיפה לנסוע, אז נסעתי הביתה...". הבית שלו לא היה רחוק מרמת מגשימים, אז זה היה בסדר.

"במשך תקופה קצרה פתחו שדה תעופה ברמת הגולן, עם טיסות לתל אביב, מוסיף הרב שי לספר. "היו אז מטוסים קטנים כאלה, בגודל של פיאט 127, שהיה צריך לקפל את המושב של הנהג כדי להיכנס מאחורה. פעם אחת טסתי עם אבא, והטייס אמר לנו שהחימום לא עובד. חשבנו שנסתדר, כי סך הכל זאת טיסה של חצי שעה. הבעיה הייתה שבלי חימום הצטברו אדים על השמשה, כך שהיה די מדאיג לראות איך כל הטיסה הטייס היה עסוק בלנגב את האדים ולנסות להבין איפה אנחנו..."

גם במחלקת הטיסות, הקשרים של הרב דאום פעלו היטב: "נראה לי שהמקום היחיד בעולם שבו זמן הטיסה נקבע לפי קריאת התורה, היה ברמת הגולן", אומר הרב שי בחיוך. "כולם ידעו שבמשך השבוע יוצאים בשבע וחצי, אבל בשני וחמישי ברבע לשמונה, כי יחזקאל מתעכב בגלל קריאת התורה."

שבת אחים גם יחד

ההצלחה הגדולה ביותר של הרב יחזקאל בתחום הכשרות, הייתה ללא ספק היכולת שלו לאחד את כל הבר"צים למיניהם להסכמה על כשרות אחת. "גם בנושא הזה, אבא אמר הרבה פעמים: מי שפועל ביושר לשם שמים, יש לו סייעתא דשמיא. כולם אהבו אותו וסמכו עליו - הרב לנדא מבני ברק, הרב בלוי מהעדה החרדית, ועוד רבים וטובים. עם כולם הייתה לו ידידות אמת. למרות שהמראה החיצוני שלו היה מרושל, הוא התחבב על כולם."

"פעם אבא הגיע לחתונת הבן של ר' אברום דב איריבך. החתונה הייתה בירושלים, והשתתפו בה כל גדולי הרבנים. אבא הופיע בחזות הרגילה שלו - סנדלים עם גרביים, חולצה חצי פנים חצי בחוץ, והכיפה ככה על הצד.

גבאי הר
מובילים

לוקחים אחריות. נקודה

אריזה | הובלה | אחסון | 02-9978757, 052-6071171
gabihar@gmail.com

כשהוא הגיע, בצד, אבל אז לו ואמר: 'אתה ולקח אותו לשבת איריבך, בראש כמה חודשים הייתה בר' מצווה לבן דוד שלי, ופתאום הצלם שהזמינו לאירוע ניגש לאבא שלי ושאל: אתה הרב עם הסנדלים? הרסת לי את כל התמונות היפות של הרבנים! התברר שהמזרחניק המרושל שישב לו באמצע, שיבש לו את התוכניות..."

"לאבא הייתה גם קצת תמימות לגבי הפלגים בציבור החרדי, ולא היה תמיד מודע להבדלים בין תתי הזרמים השונים. לפני אחת השמיטות הוא כינס את כל גופי הכשרות שפעלו אז, והסביר להם בקיצור מה הוא חשב, איך להקים אוצר בית דין. הוא סיים לדבר, כל המשתתפים מלמלו משהו על זה שהם מסכימים לעניין, ויצאו משם. אבא ציפה לדיון ארוך בין כולם, ולא הבין מה קורה... אחרי שכולם הלכו הוא התחיל לקבל טלפונים מהמשתתפים, כשכל אחד אומר לו: 'אני איתך, אבל רק בתנאי שהוא לא יבוא'."

"הקשר עם הרב לנדא זצ"ל התחיל גם כן סביב שנת השמיטה", מספר הרב שי. "באחת השמיטות, הרב לנדא לא רצה לקנות אוצר בית דין, והוא סיכם עם דרזנים מהגליל שהם יספקו תפוחים. הבעיה הייתה שבאותה שנה הייתה קרה, וכל התפוחים של הדרזנים נפלו לפני הומן. הדרזנים לא חשבו פעמיים, ורצו לקנות פירות ערלה מכל מיני קיבוצים בצפון, ועמדו לשלוח אותם לבני ברק. אבא שלי נסע מהר לרב לנדא ולקח אותו לסויר בשטח. כשהרב לנדא הבין מה קורה הוא עצר את העסקה, ובמקום זה קנה אוצר בית דין. מאז היה ביניהם קשר ממש טוב, ולבר מצווה של אחי הרב לנדא הגיע במיוחד מבני ברק. בפעם אחרת שהוא הגיע בהפתעה, אבא שלי לקח אותו לראות הזרקות בלול, והוא מאוד התפעל מהחומרות שאבא שלי הנהיג בתחום הזה, כדי לא לגרום לטריפה בעופות."

לפני השמיטה בשנת תש"מ, פרסם הרב דאום מאמר בתחומין, בו הוא הסביר כיצד אפשר לקיים את השמיטה במטעים, ללא הסתמכות על היתר מכירה: "כשקוראים את המאמר היום, לא נראה שיש בו חידושים מיוחדים", אומר הרב שי, "אבל בזמנו המאמר הזה נחשב לפורץ דרך. הוא היה הראשון שנתן כלים ליישם למעשה את הרעיון של אוצר בית דין, שכיום כולם משתמשים בו". בעקבות העיסוק המקיף שלו בשמיטה, והידע הרחב שלו בהלכה ובמצייאות החקלאית, התבקש הרב דאום בשמיטה הבאה לעמוד בראשות ועדת השמיטה של הרבנות הראשית. על הישיבות שבמסגרת הוועדה מסופר, שכולם ידעו שהזמן לישיבות מוגבל, כי הרב דאום צריך לחזור לרמת מגשימים, למסור שיעור לחקלאים. לא היה מדובר על בית כנסת מלא אברכים, אלא על שלושה-ארבעה יהודים שמסיימים יום עבודה. אבל הלימוד אתם היה חשוב לו מאוד.

צדקה וחסד

גם בתחום הרווחה, הרב דאום היה פעיל מאוד ופורץ דרך בכמה מובנים. הבית של משפחת דאום היה פתוח לרווחה והכיל בתוכו עוד בני בית, מעבר לבני המשפחה. בנוסף, הרב דאום פיתח את נתינת הצדקה ברמה הקהילתית: "אבא הפעיל פעילות ענפה של צדקה וחסד, בכל האזור של רמת הגולן. לחברי מושב שיתופי אין כסף בכיס לתת לצדקה, אלא הם חיים מכספים משותפים. אבא יזם הקמה של קרן מהכספים השיתופיים, שהחברים ייתנו מעשר מהתקציב החודשי, וכך הצדקה הפכה להיות משהו מובנה ברמת מגשימים. בהמשך, החברים התארגנו לשלוח באופן קבוע ארגונים של אוכל למשפחות נזקקות בטבריה והסביבה, כשאבא מנצח על המלאכה."

"אבא הסביר ששולחים למשפחות הללו דווקא אוכל ולא כסף, בגלל שיש אצל אותם עניים סגולה מופלאה - כסף שנכנס אליהם הביתה, עוד לפני שהוא נוחת על השולחן, הופך להיות עראק! לכן היינו אורזים להם עופות, שמן, סוכר, מלח ועוד מצרכים."

הסייעתא דשמיא לפועלים לשם שמים, נכחה גם בתחום הזה: "שנה אחת, בערב פסח, התקשר מנהל סניף בנק הפועלים במושב בני יהודה, שהכיר את אבא באופן אישי - אז

אבא
אמר הרבה
פעמים: מי שפועל
ביושר לשם שמים, יש לו
סייעתא דשמיא. כולם אהבו
אותו וסמכו עליו - הרב לנדא
מבני ברק, הרב בלוי מהעדה
החרדית, ועוד רבים
וטובים

ב'מרכז', היו כאלה שאמרו לי: אני חבר של אבא שלך! הייתי אתו בשיעור! אמנם היה ביניהם הפרש של שלושים שנה, אבל הם הרגישו שהוא אחד משלהם. גם באותה שנה הוא לא ויתר על לימוד בארבע בבוקר, והחברותא שלו באותה שנה היה הרב איתן אייזמן שליט"א, שהיה לומד אתו בספרייה של 'מרכז' עד ותיקין.

"היו כאלה ששאלו את אבא למה הוא ממשיך לנסוע חזרה לרמת הגולן ולא עובר לגור בירושלים. התשובה שלו היתה מפסוק שנאמר על שמואל הנביא: "ותשובתו הרמתה, כי שם ביתו". כמו ששמואל חוזר לרמה, כך גם הוא. היה לאבא עניין מיוחד עם שמואל הנביא. הוא תמיד סיפר שבמלחמת ששת הימים הוא לחם במסגרת החטיבה הירושלמית, וכשהם הגיעו לשחרר את קבר שמואל הנביא, אז נודע להם שהר הבית בידינו. בסופו של דבר, גם שנות חייו של אבא היו חמישים ושתיים שנה, כמניין שנות חייו של שמואל הנביא."

היו מעט מאוד תושבים ברמה וכולם הכירו את כולם - והתנצל שאי אפשר להעביר עוד כספים לצדקה. חשבון הבנק של קרן הצדקה הגיע למינוס כזה שכבר אי אפשר למשוך יותר כסף. אבא שלי הסביר שלפני פסח יש לו עוד הרבה משפחות לראוג להם, וממש חייבים עוד כסף. מנהל הבנק אמר שאין לו ברירה: "הרב יחזקאל, אי אפשר!", וסיים את השיחה.

"כמה דקות אחר כך, פתאום נכנס אלינו הביתה חקלאי ממושב נוב, ואמר שהוא בא לתת מעשר כספים על כל השנה כולה. הוא כתב צ'ק על סכום שכיסה כמעט את כל המינוס של קרן הצדקה... אבא שלי כמובן שמח מאוד, אבל הסיפור לא נגמר. עברו אולי עשר דקות, ואותו יהודי חזר שוב. הוא הסביר שהוא חייב לא נכון, ונזכר שהוא צריך לתת עוד קצת כסף. הוא אסף מה שהוא מצא באוטו ובארנק, איזה שטר קטן ועוד כמה מטבעות, ונתן לאבא שלי. כשהוא יצא ספרנו כמה הוא הביא. יחד עם הצ'ק, הסכום יצא מדויק (!) כדי לאפס את החשבון."

אפיק שונה של חסד, הופיע אצל הרב דאום בחג שהיה אצלו פסגת הרמה - חג פורים. השמחה ברמת מגשימים הייתה מעל ומעבר, כשהרב דאום - לפעמים על סוס ולפעמים על עגלה - מוביל את התהלוכה המסורתית. בשלב מסוים, היה מושיב הרב דאום בית דין של גזרות טובות, שזכה שברכתו התקיימה לכמה וכמה אנשים שזכו להתחתן: "הסיפורים האלה קצת סיבכו את אבא, כי היה פעם יהודי ששמע על בית הדין הזה, והגיע במיוחד בפורים מאשדוד! מילא שהוא הגיע, אבל באמת הוא התחתן באותה שנה, ואז אבא היה צריך לנסוע עד אשדוד כדי לחתן אותו...".

מתיקות טוב התורה

"חשוב לי להבהיר, שעם כל הדברים החשובים שאבא עשה, מה שהוא הכי אהב לעשות בחיים זה ללמוד תורה", מדייק הרב שי. "הבוקר שלו היה מתחיל בלימוד לפנות בוקר. הוא אמר שבשעה הזאת האוויר עוד זך ונקי. כל הבית היה מלא ספרים והוא היה רוכש עוד ועוד. תמיד הוא ידע איפה הספרים מונחים, והוא היה לומד בהתלהבות. הייתה תקופה שהוא למד עם חברותא כל בוקר במשרד שלו בתנובה. יום אחד היו כאלה צעקות בלימוד, עד שאחד העובדים פתח את הדלת בחשש ושאל אם הכל בסדר.

"כשהייתי בערך בן ארבע עשרה, אבא לקח שנת חופש מרמת מגשימים והלך ללמוד ב'מרכז הרב'. הוא היה יוצא מהבית ביום ראשון, וחוזר בחמישי בלילה. היה לו חדר בפנימייה, וככה כל השבוע הוא לא היה יוצא מהבניין של הישיבה. אחרי כמה שנים, כשהגעתי בעצמי ללמוד

לפגוש את עצמך כדי לפגוש את תלמידך

לפני ולפנים

תוכנית בלימודי התואר השני בהשראת ישיבת מקור חיים

תוכנית המפגישה בין נפשו של המורה לעולמו הפנימי של התלמיד

מסע תפילה עם הרב דוב זינגר

כלי הנחיית קבוצות

סדנת פלייבק

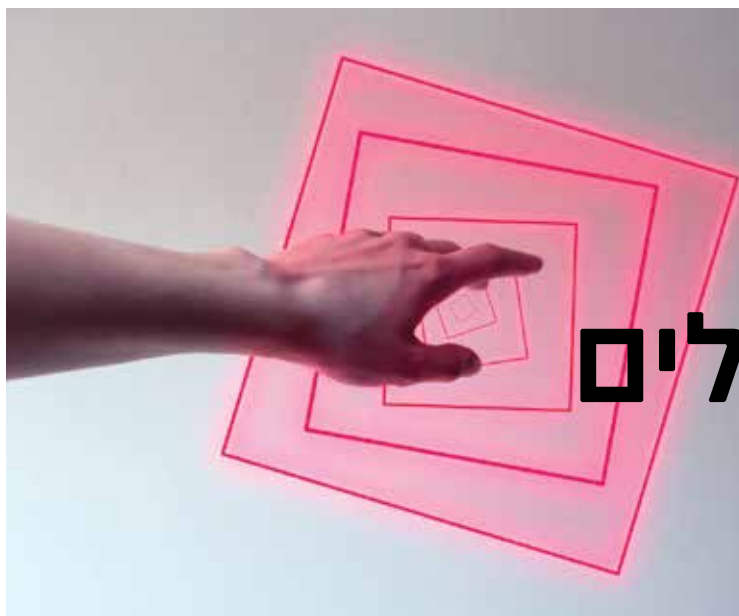
סדנת כתיבה יוצרת

חדש! תעודת הנחיית קבוצות

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

נמאס לנו ללכת לטיפולים ומטפלים!

מבן אדם שנמצא לכוד בתוך ארון שישאר שלו ורגוע? לא משנה כמה אנסה להרגיע אותו אני לא באמת אצליח לשנות את המצב כי המרחב סוגר עליו כי הוא נמצא לכוד בתוך ארון"

"אז מה אפשר לעשות?" שאלה שרה

"אני יכולה לפתוח לו את הארון ולשחרר אותו משם וכשהוא יוצא משם אז בדרך ממילא הוא מגיב ומתנהג אחרת כי המרחב שלו ישתנה.

עיקר הטיפול פה הוא לא לפתור בעיות אלא ללמוד לעלות מימד.

במימד שבו הקשר שלכם נמצא, היכולת שלכם לשנות תגובות או התנהגויות מאוד מאוד קטנה, המאמץ מאוד גדול והתוצאות מאוד קטנות.

אתם מרגישים שאתם לא יכולים אחרת ואתם חנוקים.

אם תעלו פה למימד אחר, תצאו מהמרחב שבו אתם נמצאים למרחב אחר, אז באופן אוטומטי יהיה לכם נוח יותר וכל התגובות והשדרים שלכם יהיו אחרים לגמרי.

בתוך קובית מרחב, הקוביות נפגשות אחת עם השניה ואי אפשר להפגש"

"בריוק, זו כל הבעיה. נמאס לנו ללכת לטיפולים ומטפלים! נמאס לנו" התעצבן דובי

"למה זה לא נפתר אצל יועצי הנישואין שהייתם אצלם?" שאלתי

"כי מצאנו את עצמנו כל הזמן נתקעים באותן הנקודות.

היא אומרת עלי את אותם הדברים, אני אומר עליה את אותם הדברים, הכל צפוי, בגלל זה אני לא באמת מבין מה התועלת בטיפול הזה" התלונן בייאוש דובי

"הרבה פעמים בטיפול מנסים להכנס לתוך הנפש, לתוך הבעיות, לתוך הקשיים והסיטואציות ומנסים לפתור אותם. הם מקשיבים לבעיות שלכם ואז המטפל מנסה לפתור לכם אותן, לנתח ולאפיין איפה אתה לא היית בסדר ואיפה את צריכה להשתפר וכו..."

ככה מנסים בעבודה קשה ומייגעת לפתור את הבעיות והתסכול הגדול שזה לא עובד" הסברתי

"למה זה לא עובד?" שאלה שרה "כשהסיטואציות חוזרות, אתם חוזרים בדיוק על אותם הטעויות.

פה אנחנו לא נכנסים לתוך הסיטואציות ומנסים לפתור אותן"

"אז למה אנחנו פה?" שאל

"עיקר השאיפה שלנו לעלות למימד גבוה יותר

נניח ואדם נעול בתוך ארון קטן מאוד, כל מיני אנשים יגיבו בכל מיני צורות.

יש כאלה שיצרחו, יש שיתייאשו, אבל בסוף, כמה כבר אפשר לצפות

אבל באמת את מרגישה מושפלת את מגיעה הביתה ומספיק שבעלך אומר לך מילה לא במקום ואת מייד כועסת ומגיבה בתוקפנות.

אתה דובי לא מבין מה עובר על שרה.

גם את שרה לא מבינה מה עובר על דובי.

שרה, בנפש זה מלווה אותך ואת מגיבה כמו מישהי שמרגישה מאוד מושפלת ומנסה להחזיר את הכבוד האבוד שלה.

התגובה הזאת נובעת מאיזה מרחב שבו את נמצאת ומקיף אותך" הסברתי

"למה אי אפשר להגיד שפשוט יש לה אופי כזה? היא פשוט אשה עצבנית, זה האופי שלה וזהו" הגיב בהתנגדות

"הכי קל לפתור את עצמנו ולהגיד: אופי

אבל זה לא אופי" "אז מה זה?" שאל

"כמו שאנחנו מוקפים פיזית ב-6 כיוונים (ימין, שמאל, קדימה, אחורה, למעלה, למטה), כך גם הנפש מוקפת ב-6 כיוונים שתוחמים אותה והם גורמים לכל התגובה שלכם בכל רגע נתון.

על מנת להצליח להבין את התגובות צריכים להבין מה המרחב הזה שבו האדם נמצא.

המרחב הזה בנוי מהמון תפיסות, מאווים, רצונות, המון ניסיון ומטענים שאיתם נישגשתם לחיי הנישואין.

בעצם אפשר להגיד, זוג שמתחתן, כאילו כל אחד מביא רק את עצמו, אבל בעצם כל אחד בא לנישואין

"אני מרגישה כל הזמן שהוא לא אמיתי איתי.

אני מרגישה שהוא מתכנן כל הזמן את המילים שהוא אומר לי.

כלום לא נאמר בצורה אותנטית. זה ממש מפריע לי" התלוננה שרה "את אולי יותר מידי אמיתית.

נמאס לי כבר מכל העצבים והכעסים שלך, אני רק זורק לה הערה קטנה והיא מתנפלת עלי, זה קורה כל הזמן בלי הפסקה, אני לא יכול יותר עם זה" החזיר דובי

"זהו! אני חושבת שהגענו לקצה! אנחנו כבר לא יכולים להמשיך ביחד!" הגיבה בכעס

"נכון, זה קורה שמגלים באמצע החיים שמה שבחרתי בעבר כבר לא מתאים לי היום. אולי אנחנו פשוט לא מתאימים יותר?" שאל דובי

"אולי פשוט אתם צריכים לעלות מימד בקשר ואז הכל יסתדר" עניתי להם

"לעלות מימד? איזה מימד?" שאל "דובי, הפחד שלך מה להגיד ומה לא להגיד נובע מהמימד שאתה נמצא בו בקשר שהוא מאוד הישרדותי.

לא בגלל אשתך אלא זה מקום נפשי שאתה נמצא בו. מה זה להיות במצב הישרדותי?"

זה ממש דומה להרגשה שאני תחת איום, כמו שמרגיש אדם שנמצא מול סכין שלופה.

גם במקרה שלך שרה, נניח ואת חווה במקום העבודה שלה השפלות והתייחסות מאוד לא נעימה מלקוחות.

מבחינתך את אומרת לעצמך: אני עוברת הלאה, לא לוקחת ללב.

חנה דיין - טיפול זוגי ופרטני במשברי חיים ברוח הפסיכולוגיה היהודית קליניקה פרטית במרכז

מטפלת ומייצעת גם בזום ובטלפון
מייל: hanna.tipul@gmail.com
טלפון: 054-4480705

לכל המאמרים: www.hannad.co.il

בהשראת הקורס המרתק של הרב אליהו לוי קוביית המרחב הזוגית

שדר! תביק! למד! למד! הסבר! הפיץ! הדבק! הזמן! קבע! תברוח! פתח! שיעור! וגם את!

"האם אני דתי מחמד?"

איתי אסמן

להם כמה הם אנשים גדולים, ובמקביל, אתה מגנה את החרדים ומסביר למה הם גלותיים - אתה דתי מחמד. הרב קוק זצ"ל מעולם לא החניף לאיש. הוא ידע מצד אחד לשבח את האידיאליים החיוביים (שהתבררו לו על פי התורה) ומצד שני למחות על חילולי שבת וטהרת המשפחה.

"מצווה שלא לומר דברים שאינם נשמעים" - זו הדרכה אמיתית של חז"ל, אבל צריך זהירות מאוד גדולה בדורנו. בגלל שיש 'תקינות פוליטית', בימינו אסור לומר שיש הבדל בין גברים לנשים כי זה פוגעני. ואסור לומר על חטאים שזה רע. בוודאי שחז"ל לא התכוונו לכך, וספרי הנביאים יוכיחו, שהם מלאים בתוכחות ומחאות. אם אתה לא מוחה אף פעם בעבירה, בצירוף שאר התנאים לעיל, כדאי לבדוק אם אתה דתי מחמד.

"הצדיקים הטהורים אינם קובלים" - פסקה של הרב קוק שהוצאה מהקשרה המלא. לא אכנס כאן לביאור הנרחב, רק אציין שאם אתה מטיח את האמירה הזו כלפי דתי - באותו רגע הפכת לצדיק שקובל. הרב קוק זצ"ל השתמש באמירה הזו כלפי עצמו ומעולם לא עלה על דעתו שהיא

תהפוך למאמר תוכחה שקובלים בו רק כלפי דתיים. "גדול השלום" - אם אתה כל הזמן מנסה לעשות שלום ואחדות גם כלפי בריונים שפוגעים בך או בעם ישראל, אתה דתי מחמד. בוודאי שצריך לאהוב את השלום ולעשות שלום, אבל אם יש בריון, חלק מעשיית השלום היא ההגנה על קורבנותיו. וכך כתוב בספר החינוך על האיסור לצער את חברו "אם בא ישראל אחר והתחיל והרשיע לצער חברו בדברים הרעים שלא יענהו השומע.. ובאמת לא תצווה התורה להיות האדם כאבן שותק למחרפיו כמו למברכיו". כלומר, אדם לא חייב לסבול את הנזק שעושים לו, אלא מותר לו לענות ולהגן על עצמו. הוא לומד זאת מגנב הבא במחותרת - שנכנס בסתר לתוך הבית לגנוב את הרכוש, שמצווה לעמוד נגדו. כמובן יש מידת חסידות לא לענות למחרפים, אך בסוגיה ציבורית של נזק מרחבי החסידות מתהפכת לצורך להגן על העם ולא שתיקה לבריונים.

חז"ל אומרים במסכת ברכות שצריך לדבר במענה רך, להרבות שלום עם אחיו, קרוביו ועם כל אדם, ואפילו עם נכרי שבשוק "כדי שיהא אהוב למעלה ונחמד למטה ומקובל על הבריות", הרב קוק מסביר למה כתוב 'נחמד למטה'? כי 'אהוב למטה' זה לא שבח לתלמיד חכם, משום שזה אומר שהוא לא מוכיח בדיני שמיים. שנוכח להיות אנשי אמונה נחמדים, ולא דתיי מחמד.

asmanitai@gmail.com

דתי מחמד זה מי שתמיד מנסה למצוא חן בעיני החילוני ומרגיש שהוא צריך אישור מוסרי ממנו. אני לא בא להאשים - אלא מדבר על תופעה, ייתכן שאותו יהודי הוא תוצר של סביבה שהוא גדל בה וכל הזמן אמרו לו למצוא חן בעיני אחרים. אבל החשיבה הזו פוגעת קודם כל בעצמו, משום שאדם דתי-חירותי צריך להיות נאמן לערכים הפנימיים שלו ואותם ערכים צריכים להיות בנויים על פי התורה, ולא על פי מדד חברתי-תקשורתי.

חשוב להדגיש, כל יהודי צריך לשאוף להיות אדם טוב - לה' ולבריות, עם תורה ודרך ארץ, מדבר בנחת עם הבריות ולא עושה מעשים שגורמים לאנשים לזלזל בתורה. על כך אין חולק.

אציין כאן כמה מאפייני חשיבה שכדאי לשים לב אליהם: "מה החילונים חושבים עליי" - כאמור, חשיבה כזו אינה בריאה. היא מראה על נחיתות מוסרית שלך מול מגור שלא שומר תורה ומצוות. עליך לחזק את הערך העצמי שלך וגם את ההבנה שהתורה היא הדבר הכי מוסרי שיש. אין צורך להתרגש יתר על המידה כאשר אומרים לך "הלואי וכל הדתיים היו כמודך", אתה לא זקוק לאישור על אורח חייך.

רגשות אשמה ובושה - אם אתה כל הזמן מרגיש רע עם זה שאתה דתי, סימן שאתה צופה יותר מידי בתקשורת. אם אתה מתנצל כל הזמן וכותב על דתיים "זו לא היהדות שלי" - סימן שאתה דתי מחמד.

"איזה חילול השם!!!" - אם אתה כל הזמן מזדעזע מדתיים שמוציגים בצורה רעה בתקשורת ומגנה אותם, אתה דתי מחמד. בוודאי שדתי צריך להיות מוסרי ולא לעבור עבירות. אבל בדורנו לתקשורת יש 'עין בלעם' והיא עסוקה כל הזמן להשחיר את הדתיים ולמסגר אותם כאנשים לא מוסריים. ראשית, צריך לבדוק מה באמת היה שם ולא להאמין ללשון הרע מיד, שנית - יש לבדוק אם לפי ההלכה זו עבירה, לא כל מה שהתקשורת מזדעזעת ממנו מוגדר כחילול השם. ושלישית - אל תמהר לגנות. התקשורת מייצרת דרמה וזעזוע באמצעותם הם 'מחייבים' את כל הדתיים לגנות את מי שהם מחליטים ולשבח ואת מי שהם קובעים, לפעמים באותו המעשה - לשמאל מותר ולדתיים אסור. מה שכתוב בגמרא בגדר של חילול השם "מה הבריות אומרות עליו" הכוונה בריות מוסריות שמבדילות בין טוב לרע, לא אנשים מושחתים וצבועים (ובוודאי לא אנשים שמניפים דגל של עבירה). קידוש השם זה מה שמוסיף כבוד ה' ולא מה שמוצא חן בעיני אליטת השמאל.

ליקוט ניצוצות - אם אתה מוצא את עצמך כל הזמן משבח 'חילוניים' ומסביר

להצטרפות לקבוצת ווטאפ של טיפ יומי לקירוב נא לשלוח הודעה ל-052-5665005

להצטרפות לצעירי ראש יהודי? חייגו: 054-3138066 אחיה

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 050-818-8387

לראשי יהודי תל אביב

דרושה

מנהלת פנים

התפקיד מצריך:

- כושר ארגוני מעולה
- יכולת הנעה והובלת צוות
- תקשורת בין אישית גבוהה
- יוזמה ויצירתיות • יכולת ניהול כלכלית
- משרה מלאה • עבודה בתל אביב
- ניסיון בתחום - יתרון

* המודעה פונה לגברים ונשים כאחד * רק פניות מתאימות תענינה

לפרטים נוספים ושליחת ק"פ: yehuditrosh@gmail.com

דרוש

בן שרת לאו"י

לראשי יהודי לשנה הבאה

יש לך פטור משירות צבאי?

בא לשרת במקום של עשייה ושליחות

- תקשורת בין אישית טובה
- יכולת ארגונית טובה
- היכרות עם עולם המדיה

התוועדות
התוועדות

הרב יוסף יצחק ג'ייקובסון

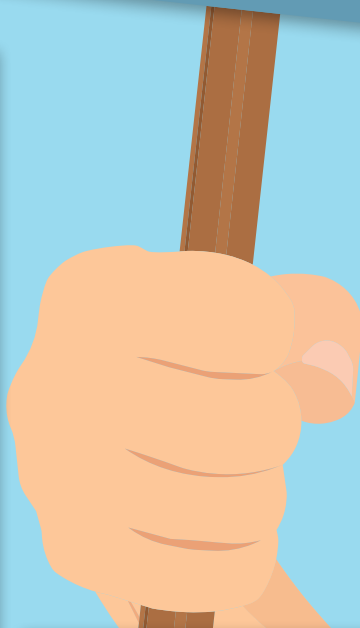
באנו לשנות!

רבי אייזיק הזדעזע מדברי אדמו"ר הזקן, הוא הבין שהוא זכה למשהו שלא קורה כל יום < מה ההבדל בין העיסוק בחוסר הקיים בחיינו לבין ההתנהגות כמו שהשגנו כבר את מבוקשנו < אם תשתה עוד ועוד יין, בטוח תשתכר; אם תלמד עוד ועוד חסידות – בטוח תתעדן

באותה תקופה, נכדו הצעיר של אדמו"ר הזקן, הילד מנחם מנדל שנודע לימים כאדמו"ר ה'צמח צדק', גדל והתחנך בביתו של סבו הגדול, מאחר שאמו הרבנית, בת רבנו, נפטרה בצעירותה (כתוצאה ממסירת נפשה למען הרבי ותורת החסידות, סיפור פלאי התופס מקום של כבוד לעצמו). בעודו ילד צעיר היה רבות מחקה את הליכותיו והנהגותיו של סבו. כך למשל הכין לעצמו צעצוע דמוי תפילין מתפוחי אדמה וחוטים, והיה 'מניח' אותם כשהוא עומד ומתנועע ליד הרבי.

נחזור לסיפורנו. כאשר הרבי אמר את המאמר בחדרו, הסתובב בחדר גם הילד מנחם מנדל הצעיר, כשהוא משחק ומשתובב. הדבר הפריע לריכוזו של האברך רבי אייזיק וקטע את מחשבותיו, אך בעודו מהרהר בכך שמע לתדהמתו את אדמו"ר הזקן אומר – תוך כדי אמירת המאמר – כשהוא כמו משיב למחשבותיו: "הוא שומע, הוא שומע, עוד תראה שהוא שומע".

מאז עברו שנים רבות. אדמו"ר הזקן ובנו אדמו"ר האמצעי שמילא את מקומו אחריו הסתלקו לבית עולמם, ואדמו"ר ה'צמח צדק' עמד לשבת על כיסא האדמו"רות. רבי אייזיק, שכבר היה מזקני

מחויץ לחדר שרוצה גם הוא לשמוע. אחד הנוכחים הגיב ואמר, "נשאר אברך צעיר!" אולם הרבי השיב לו: "מאברך צעיר יכול להיעשות אדם מבוגר" ("פון אַ יונגער מאַן קאָן דאָך ווערן אַ אלטער מאַן"). רבי אייזיק, שעמד מאחורי הדלת, שמע את הדברים והחל לרעד בכל גופו, ותוך כדי כך משכו אותו החסידים פנימה, והרבי החל לומר מאמר שהתחיל בציטוט דברי המשנה "על שלושה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים".

אחד החסידים הגדולים שהיו בחבורה הנדירה של תלמידי אדמו"ר הזקן בעל התניא, היה רבי יצחק אייזיק הלוי עפשטיין, הידוע בכינויו 'רבי אייזיק מהומיל', על שם מקום רבנותו.

כשהיה אברך צעיר בחצרו של אדמו"ר הזקן, היה מנהגו של הרבי שמומן לזמן היה אומר מאמרי חסידות מיוחדים בחדרו בפני יחיד סגולה, כמו בניו וזקני החסידים.

באחד הימים עברה מפה לאוזן הידיעה שלאחר התפילה יאמר הרבי מאמר כזה. רבי אייזיק השתוקק מאוד להיות בין השומעים, אבל מאחר שבמקרים אלו הייתה הדלת תמיד סגורה בפני האברכים הצעירים, הסתתר מבעוד מועד בחדר המבואה (שכונה בפי החסידים 'גן עדן התחתון') הסמוך לחדרו של הרבי (שכונה 'גן עדן העליון'). הוא סבר שאם יטה את אוזנו משם, יוכל לשמוע את המאמר וישביע את רעבונו נשמתו.

המוזמנים כבר התכנסו פנימה, אך הרבי אינו מתחיל באמירת המאמר. "מי נשאר בחוץ?", הוא שאל. כלומר, יש עוד חסיד

וחשובי החסידים, בא לליובאוויטש לשמוע תורה חדשה מהאדמו"ר המוכתר זה עתה. החסידים עומדים סביב במתח רב, וכולם כאחד שומעים את ה'צמח צדק' פותח ואומר: "על שלושה דברים העולם עומד...". אכן כן, ה'צמח צדק' בחר תחילה ללמד ולבאר ברבים את המאמר ששמע כילד - יחד עם רבי אייזיק, העומד עתה נפעם - עשרות שנים קודם לכן בחדרו של אדמו"ר הזקן. בתוך כך חלפה מחשבה במוחו של רבי אייזיק: "אהה, האם אין זה מעין 'קונץ'?!".

והנה הוא שומע את ה'צמח צדק' כמו קורא את מחשבותיו ומעיר, תוך כדי שטף דיבורו במאמר: "אל תחשדני בכך, מה אעשה שסבי אדמו"ר הזקן בא לצוות עלי שאומר את מאמר החסידות הזה".

הסיפור מיוחד ופלאי מכל צד, אבל יש להבין נקודה מסוימת בו. מה הפירוש בדברי אדמו"ר הזקן "מאברך צעיר יכול להיעשות אדם מבוגר" - הרי בטבע בני אדם הם גדלים בשנים. מה טמון במילים הללו? והלא ברור שאדמו"ר הזקן לא התכוון רק למעין אמירה נימוסית או לדברי צחות, וכפי שרואים אנו שרבי אייזיק נחרד ונרעש לשמע להדברים. מן הסתם הוא שמע בהם אמירה שיש בה תוכן עמוק.

באחת מהתועודותיו, ב"ב תמוז תשכ"ו, הסביר הרבי ז"ע את משמעות דברי אדמו"ר הזקן. כדרכו בקודש, גם לסיפורי צדיקים התייחס הרבי כתורה של ממש, והיה דורש בפרטיהם עד שגילה את האור הפנימי הטמון בהם.

הרבי ביאר את הדברים על פי הכלל ההלכתי הידוע "כל העומד..." - "כל העומד לחתוך כחתוך דמי", "להיגזז כגזוז דמי", "לשרוף כשרוף דמי". **בדינים אלה יש לשאול ולחקור: האם הכוונה שזהו דין התורה בלבד אך אין הדבר משנה את המציאות, או שיש להתייחס אל הדבר כשינוי המציאות ממש.**

לדוגמה, בדיני טהרת כלים, אם ידית הכלי עומדת לפירוק - אין צורך לטבול גם אותה, כפסק המשנה במקוואות "כל ידות הכלים שהם ארוכין ועתיד לקצוץ, מטבילין עד מקום המדה". אם כן, האם זהו דין הלכתי בלבד לענין טומאה וטהרה אולם בדיני משא ומתן ומנהג השוק, או שנאמר שכך היא המציאות, וממילא לא משנה באיזה ענין עוסקים - המציאות היא שידית הכלי חתוכה ואיננה.

לעניננו, המשיך הרבי ואמר, כאשר רבי אייזיק רצה להיכנס לשמוע את המאמר מאדמו"ר הזקן, הרי כיון שלענין השמיעה והשינון של דברי תורה עמוקים אלו נדרשים כישרונות של זיכרון והבנה טובה הנוצרים בדרך כלל על ידי "רוב שנים יודיעו חכמה", ממילא מובן מדוע העיר אחד החסידים שמי שעומד בחוץ הוא "יונגערמאן", אברך צעיר, שאין כל סיבה לאפשר לו להיכנס.

אך על דבריו של החסיד הזה הגיב אדמו"ר הזקן באמרו "מאברך צעיר יכול להיעשות אדם מבוגר", כלומר - ביאר הרבי - באמצעות מענה זה פעל אדמו"ר הזקן שר' אייזיק יהפוך למבוגר רב-שנים, כזה שאכן יכול לשמוע את המאמר ולהבינו היטב, וכאילו נאמר "כל העומד להיות זקן כזקן דמי" במובן זה שהשתנתה מציאותו הקודמת, ובמציאותו הנוכחית הוא כבר ראוי להיכנס וללמוד תורה כזקן ורגיל.

מטעם זה הזדעזע רבי אייזיק בשמעו את דברי אדמו"ר הזקן, כי הבין מיד שזה עתה זכה לגילוי אור בלתי שגרתי, והדבר הסעיר את רוחו.

ברשותכם אשתף אתכם מהרהורי בזה. הרי אנשים מבקשים להשיג בחייהם דברים רבים. האחד רוצה להיות עשיר, השני רוצה להשיג שלום בית, והשלישי רוצה להיות שמח ומאושר.

מה עושה אדם הרוצה להשיג את מבוקשו? לכאורה, עליו לחפש דרכים להגיע אליו. אבל לפעמים אנחנו רואים שהמבוקש עצמו, העיסוק התמידי במה שחסר, משקיע את האדם במה שאין לו, במקום בניסיון להשיג מה שיכול להיות לו.

לעומת זאת, יש גישה אחרת, והיא - לחיות כבר עתה באופן כזה שהמציאות בה האדם חפץ היא כמו קיימת בעולמו ובחיי הפרטיים. אמנם כרגע זהו דמיון ושאיפה בלבד, אבל הדבר בוא יבוא. האדם מכניס את עצמו למודעות מסוימת ולמקום נפשי, כאילו הוא כבר נמצא במקום שבו חושק הוא להיות.

כך למשל, המבקש להיות בשלום ושלווה בביתו, יחליט להתנהל ולהתנהג בביתו כבר עכשיו באופן ממשי כפי שעולה בדמיונו כיצד ייראה שלום הבית שלו. אין לו לחכות ולומר לעצמו שהמצב בשטח עתה שונה לגמרי, אלא כבר בשלב הנוכחי יחיה באהבה ואחוה שלום ורעות. הוא יחזור וישנן לעצמו שכבר זכה בחיי משפחה נפלאים, וכך יתנהג בפועל, והמציאות אכן תשתנה אט אט בהתאם.

על דרך זה גם הרוצה אושר ושמחה בחיי הפרטיים, יחשוב לעצמו: איך הייתי מתנהג בעצמי ועם אחרים אילו הייתי

אדם שמח ומאושר בטבעי? מן הסתם הייתי מקדים שלום לכל אחד, מפטיר מילים טובות למי שהייתי פוגש בדרכי, הייתי מחדיר אושר ושמחה במשפחתי ומקיים מצוות בהידור ובשמחה. אם כן, עלי להתנהג כך כבר עכשיו, אף שבתוך תוכי עדיין אינני מרגיש כך.

וכך בעשירות: אף שהמזומנים עדיין לא נמצאים בפועל בחשבון הבנק או תחת המזרון, אבל הרחבות הנפשית, הביטחון העצמי והיכולת לקחת סיכונים - את כל אלו ביכולת האדם לסגל לעצמו כבר עתה. כמובן, ללא בזבז מיותר, אלא בעיקר כוונתי להתנהגות הנפשית - אף שאלו הם רק תסמינים לעשירות, והעשירות הממשית בוא תבוא בעזרת ה' לאחר מכן.

ההבדל בין הדרכים הללו הוא פשוט: הראשון עוסק במה שאין לו, הוא שקוע במרחק הרב הקיים בינו לבין מחוז חפצו; השני, לעומת זאת, בכל יום מתקרב יותר ויותר אל מבוקשו.

אומרים פתגם בשם אדמו"ר מהר"ש שיש שלושה דברים שמוכרחים להשפיע על האדם: אדם ששוחה יין עוד ועוד, ישתכר; אדם שצובר הון עוד ועוד, מתבהם ומתגשם; ואדם שלומד חסידות עוד ועוד, מתעדין. ואם ראית אדם ששחה יין רב ואינו שיכור, או עשיר כקורח שאינו מגושם, או חסיד שאינו עדין נפש, חלילה, חזקה שהם לא צרכו די הצורך את מבוקשם...

ולעניננו: אדם חסר ביטחון עצמי, למשל, יכול לחשוב כל היום על מה שחסר לו, אך מאידך גיסא הוא יכול להעמיד את עצמו במצב כאילו הוא בעל ביטחון עצמי, ולדמיין כיצד עליו להתנהג בתור מי שהנו כזה. אין המדובר בגאווה, בשחצנות או ברוח גבוהה מבית מדרשם של תלמידי בלעם הרשע; כוונתי פשוט לביטחון עצמי בריא וטבעי - ואם יתנהג כך בפועל, אזי בכל רגע ורגע שהוא מתנהג כמו שהוא רוצה להיות, הוא קרוב יותר באמת ובפועל אל שאיפתו.

זה מה שאמר אדמו"ר הזקן באונו רבי אייזיק: "מאברך צעיר יכול להיעשות אדם מבוגר". אני רואה - אומר אדמו"ר הזקן - את האברך הצעיר הזה לא רק במצבו בעת הזו, אלא כפי שהוא יכול להיות, אם רק ירצה בכך. אני רואה את עתידו התורני והרוחני, את ספרי החסידות העמוקים שיכתוב - כמו 'חנה אריאל', את פסקי הדין שיפרסם כאב בית הדין של הומיל וכו'. ועל פי כל אלה הוא אכן ראוי והגון להיכנס כבר עכשיו לשמוע דברי תורה וחסידות. את זה הבין רבי אייזיק היטב, והדברים נגעו עמוקות ללבו, ותקוותי שגם בי ובכם.

1,200 שאלות ותשובות של הרב יהושע מחכות לכם באתר 'קרוב אליך'

נפשי בשאלתי

יש נך שאלה בעבודת ה'?
סמס ל-
054-4530951

לפעמים אני מצליח להתגבר על היצר הרע, אבל אז הוא אומר לי: מה זה משנה? הרי אתה תיפול שוב.

תאמר לו, "יצר יקר, לפעמים כשאתה מצליח להטות אותי מדרך הישר, אם הייתי אומר לך 'מה זה משנה, הרי אני אחזור בתשובה', האם היית מנסה להפסיק להכשיל אותי? לצערי לא היית משתכנע מהטענה הזו. ויש דברים שאפילו ממך אפשר ללמוד, למשל שהטענה שטענת היא הבל הבלים, שהרי אמרו רבותינו 'עבירה אינה מכבה מצווה'. ואדרבה, על ידי זה שלא נפלת אני זוכה לאור אלוקי שמווה אותי ומסייע לי לנצח אותך שוב וביתר שאת. אומנם הקב"ה נותן גם לך כוחות בהתאם, וכל הגדול מחברו יצרו גדול גם כן. ובכל זאת, החשבון הוא שנתגדלתי. ואף על פי שגם אתה נתגדלת, הרי זה רק מפני גדולתי שאני זקוק למבחן יותר עליון ונשגב, ואתה רוצה לחמוד ממני את כל זה בהבליך?!"

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

איך מורידים ללב את כל מה שאני לומד?

נגעת בסוגייה עכשווית ביותר, שכן השנה כנס "בכל לבך" יעסוק בשאלה איך משיבים ללב את מה שאנחנו יודעים בשכל. ראשית, אם היה אפשר לענות על כך בכמה מילים, אולי לא היינו צריכים לעשות כנס... אמנם המצווה להשיב אל הלב היא קודם כל על ידי ההבנה שבאמת הקדוש ברוך הוא מבקש את כל אישיותנו, אך הדרך להשיב אל הלב אינה זהה אצל כל עובדי ה', אלא אדם צריך לחפש ולבקש בעצמו מה הם המפתחות של ליבו, ולהשתמש בהם כדי להשיב את דעת אלוקים שבו אל הלב.

דוגמה לדבר מביא הבעל שם טוב הקדוש ממאמר הגמרא, שהרעמים נועדו לפשט עקמומיות שבלב, שנאמר "והאלוקים עשה שייראו מלפניו". כלומר שהוא עשה עניינים שממלאים אותנו יראה ככרקים ורעמים, בעיקר בימי קדם שהיתה בהם פחות הגנה במימינו, כדי לפשט את העקמומיות שבלב. וכך בכל עניין שפוגשים בעולם, בין של יראה ובין של אהבה, צריך לרומם אותו לאהבת ה' ויראתו. וכל מפתח שפותח את לבנו באיזה אופן, צריכים להשתמש בו לפתיחת הלב גם בעבודת ה'.

בדרך כלל במדור מופיעה כאן שאלה, והפעם אני רוצה לספר מעשה נפלא שהתגלגל לידי:

בשבוע שעבר התארס אחייך שלי עם הבת של הרב חצרוני. באירוסין אמר לי הרב חצרוני: "לאחרונה אני פונה לקב"ה בתפילה ואומר לו: ריבונו של עולם, אשתי עברה התקף לב קשה מאוד, לא היה מספיק חמצן שהגיע למוח ונגרמה גם פגיעה מוחית. כשהגעתי אליה אחרי שהתעוררה, היא לא זכרה מי אני ולא זיהתה את הילדים. האם כעסתי עליה? האם צעקתי עליה? נעלבתי? חס וחלילה, רק עטפנו באהבה ואהבה עד שהיא התחילה להיזכר חזרה, וברוך השם בניסי ניסים הקב"ה זיכה אותנו שהיא מתחזקת והולכת. ואני שואל, ריבונו של עולם, גלות של אלפיים שנה זה פחות מהתקף לב? שואה איומה, זה פחות מפגיעה מוחית? נו, אז חלק שכחו אותך. אז תעטוף אותם באהבה, והם יזכרו..."

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גינה • karovel.co.il

לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

התמונה לא להמחשה

חל"פ מטה בנימין - מעלה לבונה, נעים להכיר
סימנו לכם את כל המקומות שבהם תוכלו לצמוח

ג. סמית, ישראלי

כל זה
הבית
שלכם

7 דירות אחרונות

בשכונת מצפה לבונה תוכלו לקנות צמוד קרקע עם שני מפלסים במחיר של אחד

ב- 1,430,000 ש"ח בלבד! | אכלוס מייד

צולם
במעלה לבונה

- מפרט משודרג כולל מיזוג ומטבח מפנק
- פוטנציאל להשקעה
- גינות גדולות לכל דירה
- דירות מרווחות לנוף עוצר נשימה
- מעטפת להרחבה

החברה לפיתוח
מטה בנימין

אלעד 052-7-710-710
maale-levona.co.il